

# **CEL MAI BOGAT OM DIN LUME**



**de**

**Larry Romanoff**

**Traducerea: CD**

# Cuprins



<i>CEL MAI BOGAT OM DIN LUME</i> .....	4
<i>PUTEREA DOBÂNZII COMPUSE</i> .....	5
<i>Câteva informații despre corporații</i> .....	6
<i>Adevărata putere: dinastiile familiei</i> .....	9
<i>(2) Diamante</i> .....	13
<i>(3) Aur</i> .....	14
<i>(4) Canale: Panama și Suez</i> .....	15
<i>(5) Gestionarea numerarului</i> .....	15
<i>(6) Hiperinflația Germaniei</i> .....	16
<i>(7) Bănci centrale</i> .....	17
<i>(8) RECESII ȘI DEPRESII</i> .....	18
<i>(9) Jefuirea industriei petroliere în 1983</i> .....	20
<i>(10) Jefuirea americanilor din 1975 până în 2022</i> .....	22
<i>(11) Marele jaf de aur - Partea I - FED din SUA</i> .....	23
<i>(12) Actul SUA privind achiziția de argint din 1934</i> .....	25
<i>(13) Citibank - The Great Gold Robbery - Part 1</i> .....	27
<i>(14) Marele jaf de aur - Partea 2 - FED din SUA</i> .....	28

<i>Cât aur există în lume?</i> .....	32
<i>O parte importantă: FED din SUA</i> .....	33
<i>(15) Prada de război</i> .....	34
<i>(16) Crinul de Aur al Japoniei</i> .....	37
<i>(17) Insula comorilor</i> .....	40
<i>(18) Sechestrarea activelor industriale germane</i> .....	42
<i>(a) Capturi din Primul Război Mondial</i> .....	42
<i>(b) Operațiunea Paperclip - Al Doilea Război Mondial</i> .....	43
<i>(19) Deturnarea țărilor cu producție de petrol</i> .....	45
<i>(20) Privatizare, partea 1</i> .....	47
<i>(20) Privatizare, partea 2</i> .....	49
<i>(21) Banca Mondială și FMI. Infrastructură și datorii</i> .....	50
<i>(22) Finanțarea războiului</i> .....	51
<i>(23) Moneda mea, dar problema e a ta</i> .....	53
<i>Epilog</i> .....	55
<i>Note</i> .....	61
<i>Despre Autor</i> .....	66
<i>Utilizarea corectă și drepturile de autor</i> .....	67
<i>Alte Lucrări ale Acestui Autor</i> .....	68



# CEL MAI BOGAT OM DIN LUME



BULGARIAN   CHINESE   ENGLISH   FRENCH   GERMAN   GREEK   ITALIAN  
KOREAN   LITHUANIAN   POLSKI   ROMANIAN   SPANISH

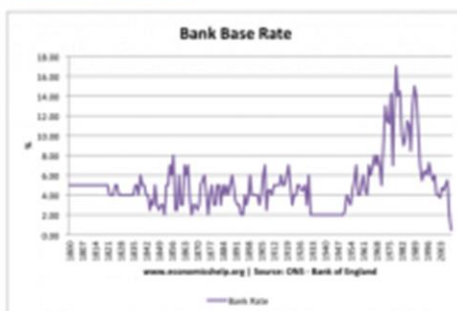
Scopul acestui eseu este triplu: (1) să atragă atenția cititorilor asupra existenței unei conspirații de lungă durată cu privire la identificarea „celui mai bogat om din lume”, (2) să elimine din discuție lista actuală de candidați și (3) să documenteze faptul că un număr mic de familii bancare evreiești care operează din City-ul londonez dețin de generații aceste recorduri de bogăție cu averi care sunt cu ordin de mărime peste tot ceea ce ne-am fi putut imagina. Voi aborda aceste puncte în ordine inversă, iar la sfârșit mă voi ocupa de actuala generație de minunați.

Mărturisesc că nu pot documenta în mod irefutabil toate afirmațiile făcute în acest eseu și nici nu pot fundamenta definitiv toate concluziile făcute. Subiectul este de așa natură încât prea multe dintre dovezile legale necesare sunt ascunse iremediabil de viziunea publicului și de accesibilitate și, în multe cazuri, trebuie să ne bazăm pe dovezi logice și circumstanțiale pentru a susține afirmațiile și concluziile noastre.

Deși dovezile nu sunt atât de complete pe cât s-ar dori, acest nivel de sprijin probatoriu este adesea suficient, mai ales atunci când cazurile noastre urmează un model stabilit și avem astfel de raționamente și dovezi în masă. [Descrierile și dovezile din acest eseu vor servi cel puțin pentru a oferi o bază rezonabilă pentru înțelegere și pentru a](#) „atrage atenția asupra unora dintre marile forțe care au modelat lumea noastră”. Cifrele prezentate în acest eseu nu sunt menite ca calcule precise, ci să ilustreze cititorilor mărimea numerelor și sumelor cu care avem de-a face.

## PUTEREA DOBÂNZII COMPUSE

Historical Interest Rates in UK since 1800



Interest rates in the UK since 1800.

Inflation and Interest Rates since 1900

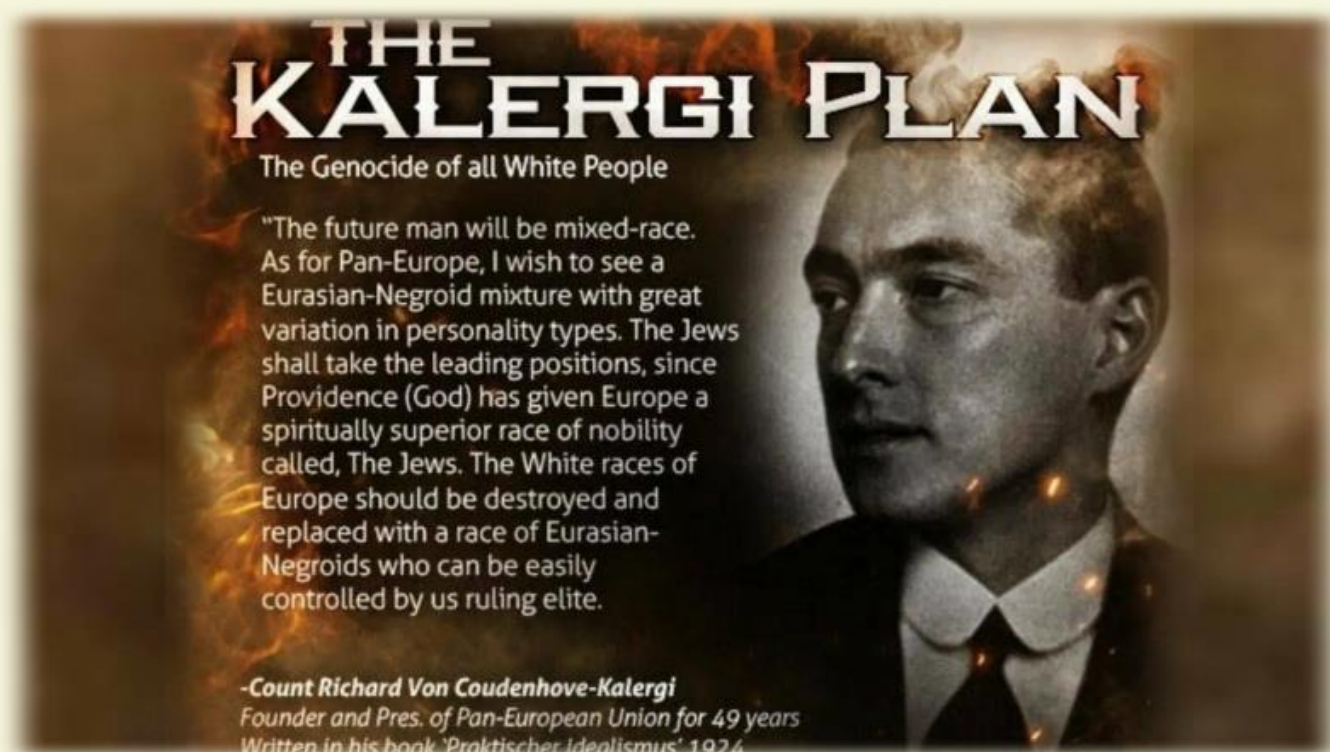


O mare parte din acest eseu depinde în primul rând de o singură teză simplă: că [cei cu bogăție enormă nu o lasă inactiva, ci o folosesc constant](#); **banii sunt mereu la lucru**. Este împrumutat pentru a finanța războaie și colonizare, pentru a cumpăra afaceri legitime, pentru a stabili controlul guvernelor și economiilor naționale și multe altele.

În ceea ce privește ratele dobânzilor pentru acumularea pe termen lung, avem tendința de a crede că ratele dobânzilor istorice sunt foarte scăzute, poate doar 1% sau 2%, dar acesta a fost rareori cazul. **Motivul pentru care Abraham Lincoln a recurs la tipărirea „greenback-ului” ca monedă a fost pentru că Rothschild a cerut o rată a dobânzii de 24% pentru a finanța Uniunea în războiul civil din SUA.**

Există multe alte astfel de exemple, deoarece finanțarea războiului, în special, aducea dobânzi mari. Obligațiunile perpetue olandeze emise de evrei erau la rate de 10% și 12% în anii 1500 și 1600; Genova și-a emis o mare parte din datoria la 9% în anii 1600. Am folosit o rată de 5% pentru calculele dobânzii compuse din acest eseu, o selecție care este, desigur, arbitrară, dar care pare rezonabilă și conservatoare în contextul general. Graficele însoțitoare de la Banca Angliei par să justifice această alegere.[1][2]

## Câteva informații despre corporații



**O mare parte dintre cele mai mari corporații ale lumii sunt deținute și controlate de evrei, multe dintre acestea de către cei câțiva aleși din City-ul londonez, dar și foarte multe din afara acestui grup restrâns.** Principalele companii petroliere ale lumii sunt controlate de interese evreiești, la fel ca și marile companii farmaceutice, mulți dintre producătorii de arme și companiile aeriene ale lumii, o cantitate preponderentă din capacitatea de transport a lumii și multe alte industrii care ar putea să nu va vină în minte în mod normal.

Este imposibil să obțineți acces la toate informațiile necesare pentru a risca măcar o ghicire asupra valorii proprietății activelor corporative ale acestor oameni, dar luați în

considerare că aproape toate mass-media din Occident și o mare parte dintre principalele instituții media din restul lumii, inclusiv filmele și editarea de cărți, sunt deținute sau controlate de evrei.

Există companii internaționale care valorează în total multe trilioane de dolari care sunt în întregime evreiești: **Nestle, Sanofi, Monsanto, fiind câteva dintre sutele astfel.** Nu putem ști cu ușurință ce parte din acest lucru revine la mâna noastră de bancheri evrei din City of London, cât de mult a fost finanțat de acel centru și este controlat de acesta, dar nu este de neglijat.

Lucrurile nu sunt întotdeauna ceea ce par. **Multe dintre marile averi ale lumii au fost finanțate de Rothschild sau de alții din acel cerc interior și, prin urmare, există o proprietate ascunsă care nu va fi niciodată dezvăluită.** Rulând prin înregistrări istorice, descoperim uneori că un om foarte bogat a lăsat o proprietate de doar câteva milioane de dolari. **Nu este un secret, deși aparent nu este larg cunoscut, că unul dintre Rothschildzi a finanțat crearea de către Rockefeller a Standard Oil și a făcut același lucru cu imperiul de oțel al lui Andrew Carnegie și averea căilor ferate Harriman din SUA,** printre altele. Finanțarea se făcea de obicei prin J. P. Morgan, care a fost agent Rothschild pentru toată cariera sa și, de fapt, interesele bancare ale lui Morgan erau mai mult cu evrei europeni decât americani. Este demn de a aduce acest lucru în atenția cititorilor, deoarece se pare că o mare parte din bogăția faimoaselor familii americane și europene poate să nu fi fost cu adevărat a lor, ci a aparținut, în schimb, finanțatorilor evrei finali din fundal. **Astăzi, Google, Facebook, Tesla, Amazon, Starbucks și multe altele sunt în această categorie, firme care nu și-ar fi putut atinge gradul de control al pieței fără finanțare grea și planificare intensă provenind din altă parte.**

Au fost efectuate o serie de studii privind interconectarea proprietății și controlului corporativ, cu concluzii consistente **că doar 400 de companii, și poate chiar și 250 de companii, dețin sau cel puțin controlul asupra a mai mult de 40% din întreaga valoare listată la toate bursele de peste tot.**<sup>[3][4][5]</sup> Dar în spatele acelor 400 sau 250 de companii se află același număr de bărbați care controlează acele companii. Chiar dacă majoritatea corporațiilor mari sunt listate ca publice, cu uneori sute de milioane de acțiuni în circulație, nu putem ști unde se află adevăratul control. Din ce în ce mai mult, multe dintre acțiuni sunt deținute de mandatar precum Blackrock sau Blackstone sau alte grupuri de investiții și nu avem informații despre clasificarea acțiunilor sau alte restricții privind votul și controlul.

Nici publicul larg nu deține informații despre directorii interconectați care au control absolut de zi cu zi, inclusiv asupra tuturor deciziilor financiare. Mai important, nu este necesar să dețineți o pluralitate de acțiuni dacă controlați Consiliul de Administrație sau dacă acestea citesc din același scenariu. Acești oameni pot goli trezoreria unei companii pentru a plăti dividende nelimitate fără impozite printr-un paradis fiscal și pot face acest

lucru fără a atrage măcar neliniște din partea acționarilor comuni care rareori au o înțelegere a acestor chestiuni.

**Multe bănci europene se încadrează în această categorie, majoritatea fiind deținute de evrei și strâns deținute. Cele câteva zeci de cele mai mari bănci din Europa, cum ar fi HSBC, BNP Paribas, Lloyd's, au o capitalizare de piață de trilioane și o bază de active de peste 30 de trilioane de euro. **Principalele bănci nord-americane**, precum Goldman Sachs, Citigroup, Wells Fargo, deținute din nou de evrei, au o capitalizare de piață de peste 1,5 trilioane de dolari și active pe măsură. În plus, avem literalmente sute de bănci deținute de evrei în Elveția și alte țări care nu apar pe nicio listă nicăieri.**

**Multe dintre cele mai mari companii de asigurări și reasigurări din lume sunt deținute de evrei, cu o capitalizare de piață combinată de trilioane și nu există nicio modalitate de a pune valoare Lloyd's of London, o platformă mondială de asigurări care este practic neprețuită. Apoi sunt companiile petroliere; Numai Royal Dutch Shell are o capitalizare de piață de peste 200 de miliarde de dolari și există multe dintre acestea, controlate de evrei, suficiente pentru a controla prețul mondial al petrolului, după cum vom vedea.**

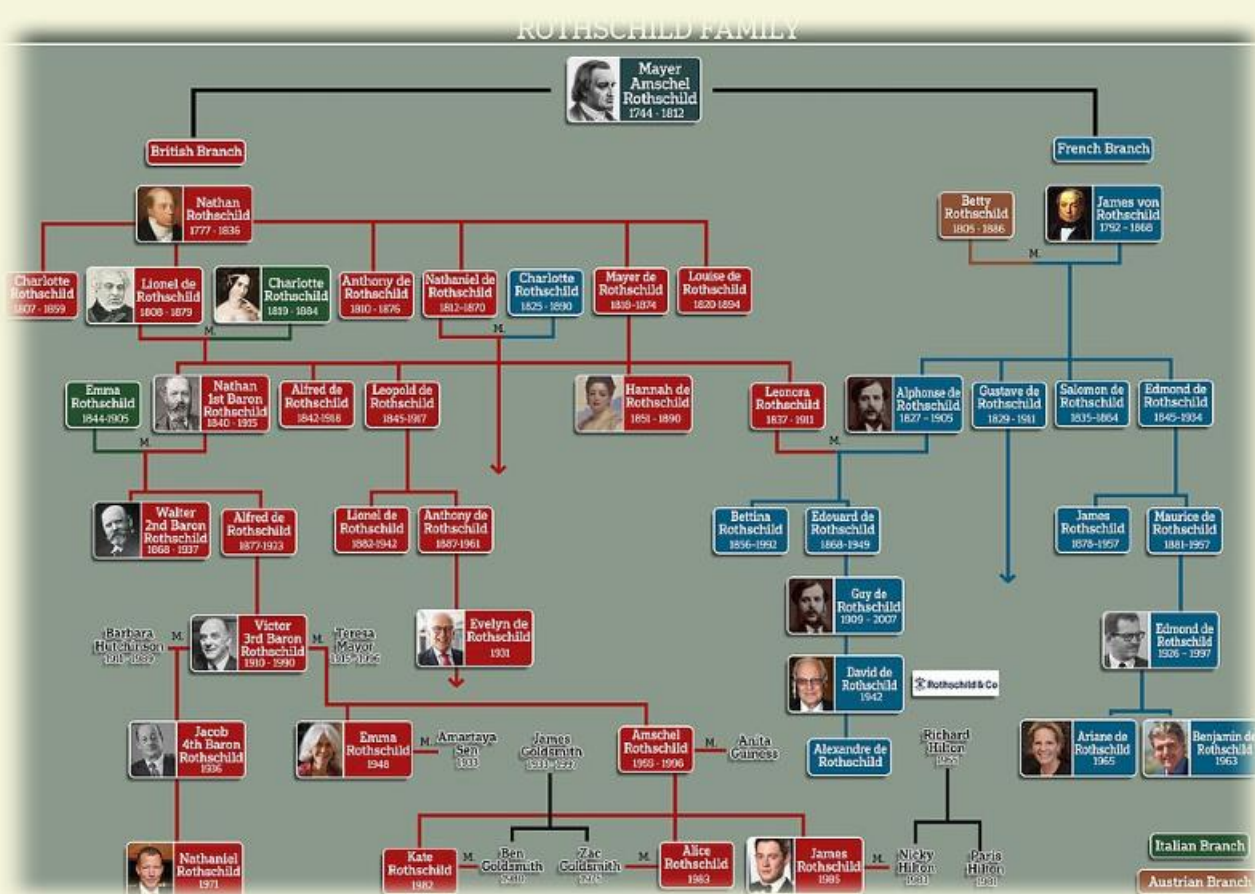
**Cele două mari companii FMCG, Unilever și P&G, ambele evreiești, au o capitalizare de piață combinată de peste jumătate de trilion de dolari. Firmele legate de internet precum Google, Meta, Amazon, Dell, Oracle, din nou toate evreiești, au o capitalizare de piață combinată de aproape 5 trilioane de dolari. Casele de modă și firmele de bijuterii din lume, majoritatea deținute sau controlate de evrei, firme precum Swarovski, YSL, LVMH, Cartier, Hermès, Estee Lauder, L'Oréal, au o capitalizare de piață de peste 1 trilion de dolari și există sute de bijuterii. Firme, tăietori și comercianți de diamante, comercianți de aur, care operează în culise, care sunt, de asemenea, deținute de evrei și care valorează combinate trilioane de dolari.**

**Principalii producători de armament și munitii, care au avut întotdeauna un procent ridicat de proprietate și control evreiesc, au din nou o capitalizare de piață în apropiere de 1 trilion de dolari. Cele mai mari companii alimentare din lume, din nou deținute în mare parte de evrei, este un alt exemplu. Nestlé, o companie în întregime evreiască, deține peste 2.000 de mărci de produse alimentare, cu o capitalizare de piață de aproximativ 1/3 dintr-un trilion de dolari. Pepsico este a doua cea mai mare companie alimentară din lume, deținând sute de mărci importante, iar multe altele precum Kraft Heinz, Mondelez, Danone, Anheuser-Busch Inbev, Coca-Cola, Diageo, Starbucks, au o capitalizare de piață combinată de cel puțin 1,5 trilioane de dolari. Cele mai mari companii farmaceutice din lume sunt toate deținute de evrei, cu o capitalizare de piață combinată de aproximativ 4 trilioane de dolari.**



**Principalele companii media nord-americane (toate deținute de evrei)** au o capitalizare de piață de peste 1 trilion de dolari, **cu un număr mai mare pentru mass-media europeană** care sunt, de asemenea, **în mare parte deținute de evrei și practic toate controlate de evrei**. Și acest lucru ignoră participațiile lor media din America Latină, Asia și Africa. Și există literalmente sute de companii deținute de evrei care nu se încadrează ușor în categoriile de mai sus, inclusiv totul, de la **H&R Block la Mattel și Hasbro, Monsanto, Ben și Jerry**. Lista este aproape nesfârșită. Colectiv, valoarea și influența lor sunt enorme.

## Adevărata putere: dinastiile familiei



Când citim despre **Bill Gates sau Warren Buffett**, avem tendința să ne gândim în termeni simpli la cineva care înființează o companie cu o idee bună și construiește de-a lungul vieții o întreprindere uriașă care astăzi valorează multe miliarde. Dar acest raționament este simplist, deoarece ne limităm gândurile la o singură generație. Oamenii de care suntem preocupați aici, sunt dinastii de familie care și-au acumulat averile de poate zece sau chiar douăzeci de generații. **Cu Rothschild, Sassoons și atât de mulți alții, ne întoarcem la anii 1600 și 1700**, cu dinastii familiale care s-au extins enorm de-a lungul secolelor și au menținut controlul asupra averii lor din ce în ce mai vaste prin evitarea taxelor de moștenire, căsătorii mixte rigide.

**Cele mai mari dinastii de familie sunt ascunse vederii**, șterse din mass-media, șterse din cărțile de istorie și aproape niciodată nu atrag atenția publicului. **Toate acestea sunt evreiești** – **Rothschild, Sassoon, Sebag-Montefiori, Warburg, Lehman, Goldman și atât de multe nume de care poate nu ai auzit niciodată**. Iată o listă a câțiva dintre bancherii evrei, reprezentând poate doar 25% dintre ei, cei mai mulți au început operațiuni bancare, financiare și industriale la începutul până la mijlocul anilor 1800, deci o medie de aproape 200 de ani, iar mulți au rezultat în dinastii familiale care continuă până în zilele noastre, cu totul în afara ochiului public.

**Rothschild, Sassoon, Warburg, Moses Montefiori, Sebag-Montefiori, Kadoorie, Lehman, Israel Moses Seif, Kuhn Loeb, Goldman Sachs, Salomon, Schiff, Joseph Hambro, J. Henry Schroder, Samuel Montagu, Emile și Isaac Péreire, Lazard Brothers, Frații Speyer, frații Seligman, frații Stern, Frații Barnato, Ernest Oppenheimer, Abraham Oppenheim, Carl Fuerstenberg, Jacob Goldschmidt, Oskar Wassermann, Hirsch, Raphael Jonathan Bischoffsheim, Hambro, Isaac Glückstadt, Levy Martin, Markus Rubin, Goldsmid, Rosenthal, A. Dunkelsbueler, Eugen Gutmann, Herbert Gutman, Wagg and Co, familia Mèdici, Speyer, Speyer-Elissen, Emile Erlanger, S. Japhet, Ernest Cassel, Carl Meyer, Achille Fould, Luigi Luzzatti, Wertheimer și Gompertz, Lippman.**[6][7][8]

Am un grafic pe computer care afișează exploatațiile **dinastiei Rothschild**, afișate mai degrabă ca o organigramă cu casete mici care indică exploatații și linii peste tot indicând proprietatea și controlul. Este atât de mare încât pentru a-l imprima în cel mai mic tip de lizibil ar fi nevoie de o foaie de hârtie de o jumătate de metru. Rothschild a creat recent o nouă bancă doar pentru a-și gestiona terenurile confiscate din țările sărace. Este dificil să obțineți informații concrete, deoarece o mare parte din acestea se realizează prin bănci fără nume, agenți, companii afiliate și sunt conduse prin nenumărate paradisuri fiscale. **Rothschild deține, printre altele, Sanofi Pharma** cu o capitalizare de 125 de miliarde de dolari, **The Economist și IHS**, care este cel mai mare operator de turnuri mobile din Africa.[9]

**Anglo American** a fost fondat de **Ernest Oppenheimer, un evreu german**. **Cu sediul central în City of London**, aceasta este una dintre cele mai mari 250 de companii din lume, care produce aur, diamante, alte metale și aproape jumătate din toată platina din lume. Filialele și investițiile lor sunt prea multe pentru a fi enumerate. Când Ernest a murit, **a fost succedat de fiul său Harry, care a devenit și președintele De Beers**, astfel încât să puteți vedea cum familiile își integrează și își raționalizează proprietățile.

**Evreii Wallenberg din Suedia** sunt în afaceri de 200 de ani, unde astăzi dețin cele mai mari grupuri industriale suedeze precum **Enskilda Bank, Ericsson, Electrolux, ABB, SAAB, SAS Group, SKF, Atlas Copco și Nasdaq**. În urmă cu 50 de ani, **întreprinderile familiei Wallenberg au angajat 40% din forța de muncă**

**industrială a Suediei și reprezentau 40% din valoarea totală a pieței de valori din Stockholm.** Capitalizarea de piață a doar zece dintre companiile lor este de aproape 350 de miliarde de dolari și multe au fost îngropate în trusturi și ascunse în paradisuri fiscale. **Swarovski, cu „cristalul” lor fals, este o altă dinastie evreiască veche de 150 de ani.**

Pentru acest eseu, voi ignora o mare parte din istoria trecută a acestor familii evreiești și voi începe de la începutul anilor 1800, dar trebuie remarcat că aceste „averi de familie” khazare au început cu sute de ani înainte de aceasta. Am avut balonul financiar (**evreiesc**) olandez al lalelelor, balonul (**evreiesc**) din Mările de Sud, companiile (**evreiești**) britanice și olandeze din India de Est și multe similare. Au fost secole de comerț cu sclavi, de agricultura fiscală și multe altele. Voi omite toate acestea.

India a fost la un moment dat aproape sigur cea mai bogată națiune din lume, cu stocuri de aur, argint și pietre prețioase demne de fabulă și legende. **Compania Britanică a Indiilor de Est, care a fost condusă în cele din urmă de unul dintre Rothschildzi, a fost, fără îndoială, cea mai mare întreprindere criminală din istoria lumii, vehiculul folosit pentru a jefui India până în oase.**

**Sassoon ben Salih a fost trezorierul șef al pașilor din Bagdad.**<sup>[10]</sup> Expus într-o fraudă imensă la începutul anilor 1800, care trebuie să fi implicat sute de miliarde în dolari de astăzi, a avut norocul să scape cu viața (și cu banii). El și cei doi fii ai săi David și Joseph au fugit în India, unde au făcut echipă cu unul dintre Rothschildzi și au pus la cale planul lor infernal de a-i forța pe țăranii indieni să cultive opiu pentru vânzare în China.<sup>[11]</sup> Din primele zile, **ei o aveau deja pe tânăra regina Victoria ferm în strânsă sub influența.** Ea nu doar că le-a susținut eforturile până la alocarea armatei britanice ca forțe de aplicare a opiumului de către evrei, **dându-i lui David Sassoon dreptul exclusiv de a vinde opiu în toată China, confiscând Hong Kong pentru baza sa de distribuție și dându-le charterul ce formează HSBC. A spune că familia regală britanică a profitat foarte mult de pe urma acestui lucru personal, ar fi o subestimare de o oarecare amploare.** Aici vom începe povestea noastră.

**Din jefuirea lor angro a Indiei și furturile din Irak, urmate de cultivarea și vânzarea de opiu în China, s-a estimat în mod sigur că Rothschild și Sassoon au acumulat bogății de peste 5 miliarde de dolari fiecare, până în 1835.** De fapt, estimările calculate pe care le-am văzut au fost de 6 miliarde de dolari și 7 miliarde de dolari<sup>[12]</sup> și acestea au fost și estimările mele. Am redus acest lucru la 5 miliarde de dolari pentru a fi conservator, dar totalurile sunt încă uluitoare. 5 miliarde de dolari acumulate la doar 5% pentru cei 185 de ani care au trecut, se acumulează la un total în 2022, de peste 40 de trilioane de dolari fiecare pentru Rothschild și Sassoon. **Și existau cel puțin o duzină sau mai multe familii de bănceri evrei care nu erau atât de departe de Rothschild și Sassoon,** precum și alte zeci care erau foarte bogate, dar

nu în aceeași ligă. Aceste 40 de trilioane de dolari pot părea șocante și prea fantastice pentru a fi reale, dar rezervați-vă judecata până la final. După cum veți vedea, acele 40 de trilioane de dolari sunt aproape irelevante în imaginea de ansamblu.

**Leger Entry/ Bilanț: Rothschild: 40 de trilioane de dolari în dolari de astăzi**  
**Leger Entry/ Bilanț: Sassoon: 40 de trilioane de dolari în dolari de astăzi.**

## (1) Sclavia și munca forțată



**Evreii au fost întotdeauna puternic implicați în comerțul cu sclavi, incluzând atât sclavii albi care au depopulat Irlanda și o mare parte din Anglia, cât și sclavii negri mai recent, dar voi ignora acea parte a trecutului și mă voi ocupa doar de evenimentele mai recente din China. Comerțul cu sclavi de către acești cei mai bogați evrei – Rothschild, Sassoon, Kadoorie și mulți alții, a încetat doar pentru că Primul Război Mondial ia pus capăt. Nu avem cifre precise, dar istoricul ne spune că multe milioane de chinezi au fost răpiți și vânduți ca sclavi. Nenumărate zeci de mii de chinezi au fost răpiți și transportați ca muncă sclavă în America de Nord pentru a construi căi ferate și a lucra minele de aur, pentru a construi calea ferată Panama și Canalul Panama, pentru a lucra minele de guano din Peru și în multe alte cazuri. Acesta**

**este motivul pentru care avem chinezi în toată lumea;** chiar și astăzi populația Panama este mai mult de 10% chineză din această cauză.

În multe cazuri, chinezii nu au fost vânduți altora, ci folosiți de evrei ca muncă sclavă pentru propriile proiecte. **Până în 1904, Rothschild a răpit aproximativ 65.000 de chinezi din provincia Fujian pentru a-și lucra minele de aur din Africa de Sud.**[13] Când aceiași evrei au finanțat construirea căilor ferate nord-americane și a Canalului Panama, de exemplu, chinezii răpiți erau furnizarea de muncă gratuită (și de unică folosință). **Condițiile dure care au dus la zeci de mii de morți au fost irelevante, deoarece aprovizionarea era inepuizabilă.** De asemenea, există dovezi credibile că **Insula Paștelui a fost aproape total depopulată de aceiași evrei care au răpit majoritatea oamenilor pentru a lucra în minele de guano din Peru.** Există scrisori de la oficiali din Marea Britanie care cer ca acești evrei să-i returneze pe locuitorii Insulei Paștelui acasă.

La această distanță în timp, nu este posibil să se construiască un număr cuprinzător al totalului de muncitori sclavi chinezi recrutați de acești evrei pentru proiectele lor, nici să se estimeze „valoarea” toată această muncă de sclavi, dar a fost cu siguranță substanțială și s-a desfășurat în mare volum din aproximativ 1800 până în 1920 și, așa cum am menționat mai sus, **doar Primul Război Mondial a pus capăt acestuia.** Enumerez acest lucru pentru că este un aspect important care contribuie la bogăția acumulată a acestor familii de bănci evrei, dar nu ofer o intrare legală pentru asta.

**Leger Entry/ Bilanț: \$0 de trilioane de dolari.**

## **(2) Diamante**

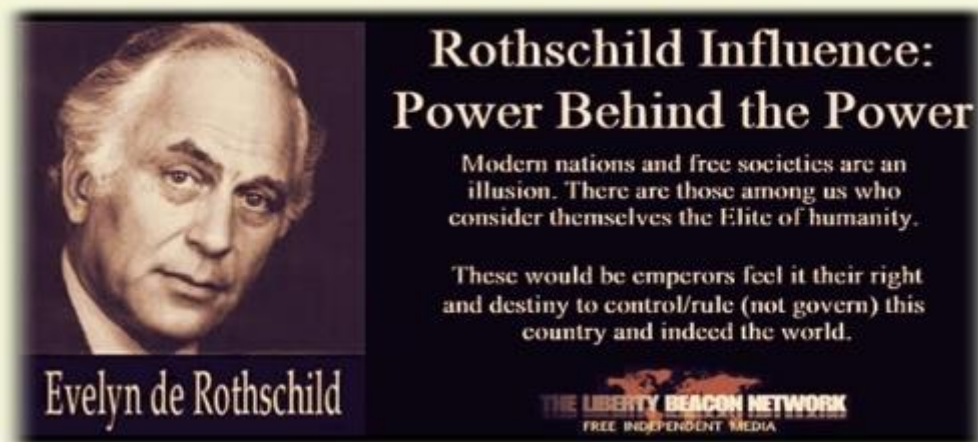


Nu este un secret faptul că **DeBeers controlează producția de diamante din Africa de Sud și, de asemenea, în Zair**, și nici că **DeBeers este o companie Rothschild**. Să nu uităm de originea și scopul războaielor boerilor. Statisticile producției de diamante par împrăștiate, Africa de Sud pretinzând aproximativ 650 de milioane de carate din producția totală,[14] în timp ce Statista pretinde de două ori această sumă. Africa de Sud acordă o valoare acestei producții (la 100 de dolari pe carat) la aproximativ 60 de miliarde de dolari, dar fără a se permite combinarea cu o medie de 300 de milioane de dolari pe an pe parcursul a 150 de ani: (media de 3 milioane de carate pe an la 100 de dolari pe carat) .

Dacă permitem o combinație de 5%, aceasta se acumulează la aproximativ 10 trilioane de dolari. Pentru a menține lucrurile simple, am exclus toate celelalte țări din acest calcul; adăugarea acestora și a altor producții deținute de Rothschild și evrei ar dubla cel puțin totalul. **De asemenea, trebuie remarcat faptul că enclava evreiască din Olanda este încă centrul comerțului mondial cu diamante, marea majoritate fiind în mâinile evreilor.**

**Leger Entry/Bilanț: 10 trilioane de dolari în dolari de astăzi**

### (3) Aur



Este dificil să găsești statistici cuprinzătoare și fiabile cu privire la producția anuală reală de **aur din minele controlate de Rothschild**, dar se pare că producția a ajuns la peste 1.000 de tone pe an în urmă cu 50 de ani. Cu 32.000 de uncii într-o tonă de aur și aurul vândut la 1.700 de dolari uncia, ceea ce reprezintă multe miliarde de dolari pe an, compus la 5% timp de aproape 150 de ani, de aproximativ zece ori valoarea producției de diamante enumerate mai sus. Tabloul este tulburat de fluctuațiile atât ale cantităților de producție, cât și ale prețurilor aurului, astfel încât rezultatele definitive sunt imposibil de calculat.[15] Am presupus **ceea ce cred că este o estimare conservatoare de doar dublul producției și valorii diamantelor.**

**Leger Entry/Bilanț: 20 de trilioane de dolari în dolari de astăzi**

#### (4) Canale: Panama și Suez



Este universal cunoscut faptul că [SUA au construit Canalul Panama](#) – după „eliberarea” provinciei Panama de Columbia, dar nu atât de cunoscut **că banii evreiesc au fost cei care au plătit pentru canal.** [16] Putem presupune în mod rezonabil că profiturile din canal timp de aproximativ 120 de ani ar fi revenit celor care l-au finanțat. **Canalul Suez a fost construit și cu bani evreiești** și a existat ca o corporație privată. Cu toate acestea, deoarece veniturile din aceste două se ridică la doar câteva miliarde de dolari pe an, le voi omite din totaluri.

**Leger Entry/ Bilanț: 0 trilion de dolari în dolari de astăzi.**

#### (5) Gestionarea numerarului



Jewish history has been tragic to the Jews and no less tragic to the neighboring nations who have suffered them. Our major vice of old as of today is parasitism. We are a people of vultures living on the labor and good fortune of the rest of the world.

— Samuel Roth —

AZ QUOTES

Nu este cunoscută pe scară largă, dar, **ca parte a doctrinei Monroe a Americii, SUA** și-au folosit nu numai „diplomația” puternică de agresiune, **ci și CIA și întreaga forță a armatei sale** pentru a aranja **ca câțiva bancheri evrei (și FED SUA)** să obțină poziții de „**administratori de investiții**” a **tuturor activelor de numerar și a deținerii băncii centrale ale țărilor aflate sub controlul acesteia**. Aceasta a inclus **America Latină**, dar și țări precum **Filipine și cele peste 50 de țări în care SUA au răsturnat un guvern și au instalat o dictatură conformă**.

Schema era simplă. **Aceste națiuni au fost forțate să predea toate activele lor lichide bancherilor evrei din SUA, care ar „administra cu prudență” toți acești bani în beneficiul acestor națiuni mai mici**. În practică, bancherii evrei au investit banii în imobiliare din New York și au profitat de miliarde în timp ce plăteau acelor națiuni 3% din banii lor. **Această practică a fost cuplată cu un obicei prost american de a invada, apoi forța să deschidă și să golească, seifurile băncilor centrale ale aceluiași națiuni de tot aurul lor**. Aceste practici sunt suficient de bine documentate pentru a face față provocărilor și, având în vedere **că au existat de aproximativ 150 de ani**, cred că am putea atașa în mod rezonabil un total combinat până în prezent de cel puțin 1 trilion de dolari, dar înregistrările istorice sunt insuficiente și, prin urmare, nu fac nicio introducere legală pentru acest lucru.

**Leger Entry/Bilanț: 0 trilion de dolari în dolari de astăzi**

## **(6) Hiperinflația Germaniei**





Este larg acceptat astăzi că Germania a fost înființată pentru această circumstanță precisă din prevederile Tratatului de la Versailles și restricțiile corespunzătoare adoptate de evrei pentru a preveni recuperarea Germaniei. Oricum, rata inflației a fost atât de extremă încât banii au devenit literalmente lipsiți de valoare, **permițând bancherilor evrei să cumpere o mare parte din Germania pentru practic nimic. Aceasta a fost una dintre resentimentele profunde pe care Hitler le-a manifestat față de evrei, știind că ei se aflau în spatele tratatului și a altor restricții care ar fi putut avea doar un singur scop posibil, falimentul și subjugarea Germaniei.** Nu trebuie să intrăm în detalii aici, dar evacuarea evreilor de către Hitler din sistemul bancar al Germaniei și preluarea băncii centrale a țării a avut ca rezultat „**miracolul**” redresării economice a Germaniei, care, din păcate, nu a durat. Nu există nicio modalitate de a estima valoarea jefuirii Germaniei care a avut loc în acest moment și nu îi atribui o valoare definitivă, deși valoarea actuală ar fi cu siguranță în multe trilioane de dolari, toate în beneficiul aceluiași câțiva. bancheri.

**Leger Entry/ Bilanț: 0 trilion de dolari în dolari de astăzi.**

## **(7) Bănci centrale**



*FED în Washington, D.C.*

**Familiiile de bănci evrei europeni, conduse de familia Rothschild, dețin sau controlează băncile centrale a cel puțin 30 de țări, inclusiv FED din SUA.** Există câteva rezultate foarte urâte ale acestei proprietăți, dintre care unul este că ACESTE NAȚIUNI NU ÎȘI POT IMPRIMA PROPRII BANI, CI TREBUIE SĂ-I ÎMPRUMUTE DE LA BĂNCILE CENTRALE (DEȚINUTE PRIVAT) ȘI SĂ PLĂTEASCĂ DOBÂNDĂ PENTRU EI.

Aceasta este de o amploare enormă. Până la sfârșitul anilor 1970, Canada deținea propria bancă centrală și plătea puțin sau deloc dobândă străinilor. Dar premierul de

atunci **Pierre Trudeau** (tatăl lui Justin Trudeau) a comis un act uimitor de trădare – pe cont propriu, fără chiar știrea propriului cabinet sau a parlamentului – și a obligat Canada să renunțe la dreptul său financiar de naștere de a-și imprima propria monedă și apoi sa faca împrumuturi de la bancherii evrei europeni. Rezultatul este că, **în ultimii 30 sau 40 de ani, mica Canada a plătit la acești bancheri mai mult de 1,1 trilioane de dolari în dobândă pentru că și-au împrumutat banii.**[17][18][19][20][21][22] S-ar putea să doriți în special să urmăriți articolul 22, un videoclip cu fostul ministru de cabinet al Canadei, comentând despre Banca în America.

**Dar Rothschild și o mână de alte familii de bănci evreiesti au deținut băncile centrale ale națiunilor europene și altele, inclusiv FED din SUA, de peste 100 de ani.** Dacă micuța Canada a plătit mai mult de 1 trilion de dolari în dobândă într-un timp relativ scurt, guvernele unor țări precum Anglia, Germania, Franța, Italia, Spania, Japonia, Africa de Sud au plătit mult mai mult în ultimul secol. Ca un exemplu, datoria Italiei este de câteva ori mai mare decât cea a Canadei, iar multe alte țări se află în aceeași poziție.[23] Nu am o înregistrare exactă a dobânzii totale pe care SUA le-au plătit-o către FED, dar datoria sa actuală este de peste 13 trilioane de dolari – **o sumă care nu va fi niciodată plătită.** Lucrând din Canada ca punct de referință și numărând doar 30 de țări, o estimare excesiv de conservatoare ar fi plătită în dobândă de 30 de trilioane de dolari acestor bancheri. Dacă consideram apoi doar 100 de ani, putem înmulți acest lucru cu mai mult de trei ori și ajungem la aproximativ 100 de trilioane de dolari plătiți în dobândă – în totalitate fără nevoie sau justificare. De asemenea, trebuie remarcat faptul că acele peste 50 de națiuni în care armata SUA și CIA au răsturnat un guvern, bancherii evrei au fost chiar în spatele lor pentru a prelua proprietatea asupra tuturor acelor bănci centrale. În fiecare caz în care informațiile au scăpat – **Irak, Libia, Africa de Sud, Balcani,** aceasta a fost prioritatea lor și logica simplă dictează că ar fi foarte sus pe lista lor în fiecare țară în care au avut acces.

Nu am inclus acest articol în estimările mele. **Având în vedere toate cele de mai sus, intrarea mea de leger este probabil conservatoare cu 75% sau mai mult, dar nu există suficiente detalii.** Estimarea mea de mai jos nu ține cont de cumularea dobânzii chiar și pentru 100 de ani; a face acest lucru ar multiplica totalul la o cifră cu adevărat astronomică, și totuși situația din lumea reală este că această sumă ar fi într-adevăr combinată, și pentru mai mult de 100 de ani, la multe sute de trilioane.

**Leger Entry: 100 de trilioane de dolari în dolari de astăzi**

## **(8) RECESII ȘI DEPRESII**

Unul dintre cele mai urâte avantaje ale deținerii străine a băncii centrale a unei țări este că evreii au control total asupra acelor economii.[24] Deoarece controlează atât masa monetară, cât și ratele dobânzilor, au cu ușurință puterea de a face economii și de a profita enorm la fiecare ciclu. Ei o fac de fiecare dată în același mod – **prin scăderea**

ratelor dobânzilor la zero sau aproape, în timp ce umflă enorm masa monetară, creând astfel bule mari de datorii, pe piețele bursiere și imobiliare și așa mai departe. Apoi, ei contractează sever masa monetară și tot creditul, în timp ce cresc simultan ratele dobânzilor, falimentând astfel nenumărate mii de bănci, afaceri și familii și cumpărând cu bani pe dolar orice fel de active atunci când sângele curge pe străzi. După ce și-au îndeplinit sarcina de a elibera o națiune de o parte semnificativă a activelor sale, ei extind din nou masa monetară și deschid robinetele de credit, reducând în același timp ratele dobânzilor pentru a oferi economiilor timp să se redreseze, apoi repetă. Nu este un secret faptul că toate aceste recesiuni au fost provocate în mod deliberat economiilor occidentale de acești bancheri evrei în ultimii 200 de ani sau mai mult.

**Marea Depresiune din 1929 a fost una dintre ele, cu euforia bazată pe proprietarii evrei ai FED care au extins o ofertă de bani aproape nelimitată și un credit ușor cu rate scăzute ale dobânzilor, construind o bulă uriașă care apoi a explodat.** Mii de bănci, zeci de mii de companii și milioane de familii, toate au dat faliment, toate acele active ajungând în cele din urmă către proprietarii evrei ai FED din SUA și prietenii lor cei mai apropiați. Acest lucru a fost făcut de multe ori înainte de 1929 și a fost făcut de multe ori de atunci. **Recesiunea amar și sălbatică din 1983 a fost creată în mod similar de FED în SUA – la comenzi de la City of London, Volcker chiar laudându-se deschis cu ceea ce făcea. Criza imobiliară și financiară din 2008 din SUA a fost identică și deloc accidentală.** A fost atât de rău încât un director al Goldman Sachs a spus la acea vreme: „Lucrurile nu vor reveni niciodată la normal după ce au căzut”.

**Prăbușirea economiilor industriale în 2022 este aceeași. O „lipsă de energie” bruscă și creată în mod deliberat, creată în mare parte de sabotajul Nordstream II, o reducere a masei monetare și creșterea bruscă a ratelor dobânzilor „pentru a combate inflația” (care a fost în întregime autoindusă), iar în curând sângele va curge din nou pe străzi.** Iar un număr aproape nelimitat de corporații industriale, în special în Germania, dar și în națiunile europene mai slabe, se vor confrunta cu faliment și preluări, a căror știre nu va ajunge niciodată la public datorită controlului aproape total al mass-media de către acești oameni.

Nu există o modalitate exactă de a calcula definitiv jefuirea care are loc în timpul acestor „recesiuni” artificiale. 1929 a fost cu siguranță în trilioane de dolari, la fel ca și 1983, care au fost probabil cele mai rele două, dar ceilalte nu au rămas atât de în urmă. În această categorie a fost și 2008, doar pierderile de locuințe fiind în miliarde, pe care le-am inclus în altă parte. Având în vedere lipsa datelor detaliate, nu voi încerca să izolez și să estimez rezultatul financiar al fiecărei recesiuni financiare concepute și le voi ignora pe cele mai mici, dar asta ne lasă totuși cu 1929 și 1983 valorând câte 3 trilioane de dolari fiecare. Pare nerezonabil pentru scopurile noastre să nu combinăm aceste două sume cu dobânda pentru cei 90 de ani și, respectiv, 40 de ani, dar totalurile devin fantastice și aproape de neînțeles de mari și, prin urmare, foarte greu de acceptat ca fiind raționale. **La 5%, 3 trilioane de dolari în 90 de ani (din 1929) se vor**

acumula la 240 de trilioane de dolari și chiar și la 40 de ani (1983) vor deveni 21 de trilioane de dolari.

**Senatorul Robert Owen**, un coautor al Federal Reserve Act, a mărturisit în fața unui Comitet al Congresului că banca pe care o deținea a primit de la National Bankers' Association „Circulara de panică din 1893”. Se spunea: „**Veți retrage imediat o treime din circulația dvs. și veți solicita jumătate din împrumuturi.**” Și așa creează acești bancheri centrali recesiunile: **o reducere instantanee de 35% sau mai mult a masei monetare a națiunii și o reducere cu 50% a creditului total.**[25] Rezultatul inevitabil este falimentul a mii de corporații și bănci și o scădere enormă a valorilor bursiere și a activelor corporative de orice tip, care sunt acum disponibile pentru bani pe dolar. Așteptați zece ani și repetați. **Scopul este transferul imens de avere disponibil în fiecare astfel de ciclu**, și nu numai de la băncile și corporațiile mici, ci și de la publicul larg, dintre care mulți pierd și tot ce aveau, acele active filtrându-se în cele din urmă până la câțiva bancheri din oligarhie care au planificat evenimentele.

**Leger Entry/ Bilanț: 6 trilioane de dolari în dolari de astăzi**

## **(9) Jefuirea industriei petroliere în 1983**



**Ca exemplu detaliat, să ne uităm la recesiunea din 1983 indusă de FED și la efectul acesteia numai asupra industriei petroliere din America de Nord.** Pentru început, să presupunem că avem o sondă de petrol cu o producție constantă, dar în acest caz de doar un baril pe an timp de 40 de ani, cu prețul petrolului la 100 USD pe baril. Asta ne oferă o valoare totală de 4.000 USD. Cu toate acestea, deoarece 1 USD anul viitor valorează mai puțin de 1 USD anul acesta, reducem producția noastră

viitoare la o anumită rată a dobânzii, cu acest rezultat în termeni de valoare (dacă dorim să ne vindem puțul de petrol):

- 0% – 4.000 USD
- 3% – 2.500 USD
- 6% – 1.500 USD
- 10% – 1.000 USD
- 25% – 400 USD

Imediat înainte de recesiunea din 1983, *The New York Times* a proclamat că a sosit un „exces de petrol” brusc și inexplicabil,[26] astfel încât petrolul a devenit aproape fără valoare, prețurile scăzând de la 40 USD la mai puțin de 10 USD aproape peste noapte. Desigur, dacă prețul petrolului scade cu 75%, valoarea puțului nostru de petrol scade și el cu 75%, așa că sonda noastră de petrol de 4.000 USD valorează acum doar 1.000 USD. Dar am avut un dublu zgomot, pentru că FED nu a fost inactiv în această perioadă. După ce a provocat o explozie masivă a inflației în anii 1970 pentru a se pregăti pentru acest eventual rezultat, **FED a simțit brusc nevoia de a „combate inflația” prin creșterea ratelor dobânzilor până la 20% și chiar 25%.** Rezultatul a fost că sondele de petrol se vindeau atunci cu o reducere de 25% din fluxul de numerar și știu pentru că la vremea aceea eram în afacerea cu petrol și cumpăram și vindeam proprietăți petroliere, unele destul de mari, la această rată de reducere. **Aceasta înseamnă că sonda noastră de petrol de 4.000 de dolari, care valora acum doar 1.000 de dolari din cauza prăbușirii prețului petrolului, a fost lovită de rata dobânzii a FED și acum valora doar 100 de dolari. Și, cu sângele curgând pe străzi, acesta a fost momentul în care bancherii noștri evrei khazari din City of London și-au trimis agenții să cumpere.**

Apoi, „excesul de petrol” s-a evaporat cumva în mod miraculos și se pare că de fapt am avut un deficit, împingând prețul petrolului înapoi la 40 de dolari inițiali și rapid pe drum până la 100 de dolari barilul. Și apoi, la fel de miraculos, inflația părea să fi fost „îmblânzită”, iar ratele dobânzilor au scăzut de la 25% înapoi la 6% și 3% unde erau înainte. **Și „puțul nostru de petrol de 100 de dolari” a revenit la 2.500 de dolari și era în drum spre 5.000 de dolari. Și asta înseamnă că doar câțiva oameni au cumpărat proprietăți producătoare de petrol și gaze pe aproape mai nimic și apoi și-au văzut „investiția” înmulțindu-se de poate de 50 de ori.** Nu e rău. Sunt puține locuri în care putem obține o rentabilitate de 5.000% la o investiție în doar câțiva ani și fără niciun risc. **Când ai puterea de a controla prețul petrolului și când ai FED controlând ratele dobânzilor, poți face minuni.** Nu există nicio modalitate de a calcula totalurile exacte, dar nenumărate mii de companii petroliere mici și mijlocii fie au dat faliment, fie au fost preluate, iar achizițiile numai în America de Nord ar fi fost de trilioane de dolari. Am ignorat restul lumii și am presupus o valoare conservatoare de 2 trilioane de dolari doar pentru America de Nord, ajustată la o creștere de 5% timp de 40 de ani din 1983.

**Leger Entry/Bilanț: 14 trilioane de dolari în dolari de astăzi**

## (10) Jefuirea americanilor din 1975 până în 2022



**Situația nu este diferită cu criza financiară din 2008 din SUA.** Am avut în mod clar încercări deliberate de a umfla piața imobiliară la niveluri aproape atmosferice, cu rate ale dobânzilor aproape zero și eliminarea tuturor restricțiilor și cerințelor – până la punctul în care șomerii fără adăpost cumpărau case de 500.000 de dolari. **Acest lucru a fost făcut din nou cu cooperarea deplină a FED. Apoi, pur și simplu au prăbușit balonul financiar, rezultând zeci de milioane de executări silite.** Și din nou, când sângele curgea pe străzi, **firme precum Blackrock și oamenii lor erau ocupați să cumpere aceste case blocate la jumătate de preț, ca proprietăți de închiriere – adesea, acelorași oameni care le-au pierdut.** Nu există o înregistrare exactă a totalului achizițiilor, dar cumpărarea a fost frenetică. La un moment dat, un agent din Florida pentru o singură „firmă de investiții” a licitat pentru mai mult de 200 de case pe săptămână. Chiar și cu estimări conservatoare, numai transferul bunurilor locative de la clasa de mijloc americană către acești câțiva oameni ar fi fost de 7 sau 8 trilioane de dolari, toate în doi sau trei ani.

Este o surpriză pentru mine că atât de puțini oameni par să vrea să vadă astfel de evenimente ca fiind planificate, și totuși dovezile sunt copleșitoare și de necontestat. **Nu există nicio posibilitate ca aceste evenimente, și atât de multe similare, să fi avut loc „din întâmplare”**. Au existat pur și simplu prea multe fire de execuție care lucrează împreună pentru a realiza acest singur rezultat, iar acele fire nu ar fi putut fi independente. Și nu este posibil ca însuși guvernul SUA să nu fi fost conștient de eventualul rezultat. Economisții care lucrează pentru guvernul SUA nu sunt proști și atât de mulți economiști privați descriau evenimentele și preziceau singurul rezultat posibil. **Singura teză care se potrivește tuturor faptelor este că criza din 2008 a fost planificată și că guvernul SUA, atât de controlat în totalitate de City of London, a permis cu bună știință să se întâmple**. Din nou, în rezumat, o mână relativă de oameni au profitat de trilioane de dolari în câțiva ani, numai în această întreprindere.

Și nu au fost doar case, și nu numai în 2008. Într-un articol intitulat **Distrușii democrației americane**<sup>[27]</sup>, **Chris Hedges** a citat un raport al corporației **RAND** care a afirmat: **„Acești politicieni din cadrul instituției și judecătorii lor numiți au promulgat legi care permiteau celor mai mari să jefuiască 54 de trilioane de dolari de la cei de jos, din 1975 până în 2022, la o rată de 2,5 trilioane de dolari pe an. , conform unui studiu al corporației RAND.”**<sup>[28][29]</sup> Pentru cei care nu știu, **RAND** este o corporație disprețuitoare de satanica care își petrece cea mai mare parte a timpului planificând războaie, proiectând regimuri de tortură (**Vietnam Phoenix, Guantanamo Bay, Baghram, Diego Garcia**) și complotând pentru controlul politic mondial. Dar oamenii de la **RAND** știu să calculeze, mai ales având în vedere că au planificat metodele de jaf cu care se laudă acum. Rețineți că „top 1%” numit eufemistic nu este cu adevărat top 1%, **ci un grup mic de bancheri și industriași evrei, inclusiv proprietarii (Rothschild și alții) ai FED din SUA**. O mare parte a acestui jaf a avut loc în 2008 și în anii următori; Nu mă voi deranja să acumulez asta cu dobândă.

**Leger Entry/ Bilanț: 54 de trilioane de dolari în dolari de astăzi**

## **(11) Marele jaf de aur - Partea I - FED din SUA**

În primii ani după crearea FED – FEDERAL RESERVE, deținută de Rothschild, SUA se afla încă pe un standard de aur pentru moneda sa; **bani noi ar putea fi emiși de FED doar dacă ar avea cel puțin 40% din acea sumă în aur**. Dar, așa cum au făcut întotdeauna bancherii evrei în fiecare țară, ei au emis monedă de hârtie cu mult peste limitele permise, care a fost cauza principală a Marii Depresiuni din 1929. Până în 1933, FED avea doar aproximativ 6.000 de tone metrice de aur în seifuri și era cu aproximativ 50.000 de tone mai puțin fata de moneda de hârtie pe care o emisese. Publicul era conștient în general de ceea ce se întâmpla și, cu îngrijorarea că banii de hârtie din SUA nu vor mai valorifica, cheltuia hârtia și adunau monedele și lingourile de aur, în timp ce băncile și companiile mici adunau lingouri de aur. Nu exista nicio cale de ieșire din

această capcană. FED avea nevoie de o infuzie uriașă de aur pentru a preveni prăbușirea monedei, dar proprietarii săi nu aveau nicio intenție să-și investească proprii bani pentru a preveni colapsul financiar al Americii. Soluția lor a fost să-l convingă pe Roosevelt și Congresul că adevărata problemă era că cetățenii împiedicau economia să prospere în mod natural, deținând aur. **La sfatul lor, Roosevelt a adoptat celebra prevedere 1602 care a confiscat tot aurul deținut privat (sub toate formele) din SUA, toți cetățenii au fost forțați să-și predea aurul către FED, sub sancțiunea unei amenzi de 10.000 de dolari plus 10 ani. pedeapsă cu închisoarea.** Rețineți că aurul nu a fost predat Departamentului de Trezorerie al SUA, ci FED, proprietate privată.



**Aurul a fost schimbat cu bani de hârtie, ceea ce înseamnă că proprietarii FED au folosit puterea guvernului SUA pentru a confisca tot aurul deținut privat din SUA, doar cu prețul hârtiei de tipărire.** Conform înregistrărilor disponibile, cetățenii individuali au predat aproape 3.000 de tone metrice de aur, majoritatea în monede. Cantitatea de lingouri de aur și lingouri predate din sectorul privat este extrem de dificil de determinat cu exactitate. Toate analizele istorice se concentrează asupra monedei de aur și ignoră lingourile, dar aceasta trebuia să fie de departe cea mai mare parte, deoarece era o clauză standard în contractele comerciale la momentul în care decontările se vor face în aur și atât companiile, cât și băncile trebuiau să fie în posesia unor stocuri mari. Studiile istorice fac eforturi mari pentru a urmări toate monedele de aur produse, pentru a estima cantitatea rămasă în circulație și astfel suma predată FED. S-ar părea că metoda mai ușoară ar fi să solicitați pur și simplu de la FED cantitatea de monedă cedată, dar FED aparent refuză să se despartă de aceste informații și tace complet în privința lingourilor. [Estimarea mea pentru lingouri a fost de aproximativ 6.000 sau 7.000 de tone ca minim, pentru un total de aproximativ 10.000 de tone, dar Seagrave citează surse credibile care susțin că FED a achiziționat 18.000 de tone, așa că voi folosi această cifră.](#)

Totuși, acest lucru nu a fost nici pe departe suficient pentru a acoperi deficitul de 50.000 de tone, **asa că bancherii evrei – conduși de evreul Morgenthau, care era pe atunci secretar al Trezoreriei – au devalorizat dolarul american cu aproximativ 70% imediat după confiscarea aurului, ridicând astfel prețul aurului de la 20 USD la 35 USD per uncie și reducând substanțial deficitul FED. Dar acest lucru a avut ca rezultat tragic că americanii nu au fost doar înșelați de pierderea singurului lor bun în numerar real, ci și de pierderea de 70% din valoare.** Au existat procese, desigur, instanțele determinând în esență că acțiunea guvernului era ilegală și neconstituțională, dar că cetățenii nu aveau niciun recurs.



Pe scurt, pentru a salva FED, Rothschild (sau colegii săi) l-au convins pe Roosevelt să adopte o lege care să îi permită lui Rothschild să confisque tot aurul deținut în mod privat din America și să devalorizeze cu 70% hârtia dată americanilor în schimbul aurului respectiv. Acele 18.000 de tone metrice de aur aveau atunci o valoare de aproximativ 20 de miliarde de dolari\*, luate de la oameni în mijlocul celei mai grave recesiuni din memoria vie, cu siguranță unul dintre cele mai crude și mai inumane acte posibile la acea vreme. O fugă/faliment pe aur pe banca Rezervei Federale era iminentă, și întregul act a fost pur și simplu pentru a preveni colapsul financiar al FED – cu prețul sărăcirii în continuare a populației și extinderii Marii Depresiuni cu ani de zile.[30][31][32][33]

\* 32.150 oz. pe tonă metrică @ 35 USD/oz. (aproximativ 1 milion USD pe tonă) ori 18.000 de tone metrice. Astăzi, acel aur valorează aproximativ 1.700 de dolari pe uncie, sau aproximativ 50 de milioane de dolari pe tonă, ori 18.000 de tone = aproximativ 1 trilion de dolari.

**Leger Entry/Bilanț: 1 trilion de dolari în dolari de astăzi**

## **(12) Actul SUA privind achiziția de argint din 1934**



Nu s-au oprit aici. **În anul următor, 1934, președintele Roosevelt a implementat încă un ordin executiv, numărul 6814, Legea privind cumpărarea de argint, care specifica confiscarea întregului argint din SUA și un program uriaș de cumpărare de argint pe piața.** Din orice punct de vedere rațional, această acțiune a fost bizară. Guvernul SUA a naționalizat într-adevăr stocurile de argint din SUA, dar cumpărând acel argint de la americani la prețul vechi de 0,45 USD per uncie. **Această acțiune a evacuat miliarde de fonduri guvernamentale limitate în adâncul Marii Depresiuni, când majoritatea americanilor se luptau să supraviețuiască și să evite foametea și falimentul.**[34]

După ce a reușit acest lucru, **Roosevelt a aplicat și mai bizar a doua parte a actului, care a ordonat Trezoreriei să cumpere argint la un preț de cel puțin 1,29 USD pe uncie, care era de aproape trei ori mai mare decât prețul pieței pe care îl primeau cetățenii americani.** Legislația a autorizat în primul rând Trezoreria să cumpere argint „din țări străine” pe piața liberă – la New York Futures Exchange. Dar acest act a fost total bizar pentru că astfel de achiziții nu au avut loc niciodată și nici nu s-au întâmplat. Nici măcar un nebun nu ar cheltui bani cumpărând ceva la 1,29 USD, atunci când acel produs era disponibil pe scară largă pe piețele mondiale de pretutindeni la 0,45 USD. Deci, ce a determinat cu adevărat această nouă politică?

**Până în acest moment, China a fost pe un standard de argint pentru moneda sa de sute de ani, singura monedă din lume susținută în totalitate de metale prețioase și responsabilă pentru crearea unei baze economice solide și stabile, permițând Chinei să scape cu totul de Marea Depresiune care făcea ravagii în restul lumii.** Politica americană de argint a dat, desigur, o lovitură devastatoare acestei stabilități veche de secole, deoarece americanii nu cumpărau argint din țări străine pe piața liberă, ci doar în China prin băncile americane precum Citibank, Morgan și Chase pentru că erau imuni la Reglementări de export chineze. **Acești agenți americani au oferit chinezilor de trei ori prețul de piață pentru argintul lor, ceea ce a rezultat în mod natural într-un potop de argint care a trecut în aceste bănci și de acolo pentru a fi expedit în SUA pe nave militare americane.** Am văzut declarații ale istoricilor că China avea aproximativ 1 miliard de uncii de argint, care la acea vreme reprezenta 1/3 din stocurile mondiale, dar acest lucru este clar neadevărat, deoarece doar Shanghai pierdea jumătate de miliard de uncii pe lună, iar băncile chineze care în mod normal moneda lor susținută cu 60% cu argint a scăzut la aproximativ 4%[35][36]

Un cititor atent ar fi trebuit să observe că cea mai importantă piesă din acest puzzle lipsește. Să recapitulăm: (1) Guvernul SUA a cumpărat tot aurul existent în mâini private în SUA, apoi a dat tot acel aur gratuit cadou lui Rothschild și celorlalți proprietari evrei ai FED. (2) Guvernul SUA a cumpărat apoi tot argintul din SUA și, de asemenea, l-a dat cadou FED al lui Rothschild. (3) Apoi a instituit o politică conform căreia Trezoreria SUA cumpără tot argintul din China la trei ori prețul pieței mondiale și dă tot acel argint FED a lui Rothschild. Partea care lipsește sunt banii. Aceasta era în mijlocul

cele mai severe depresii din memoria vie, oamenii mureau de foame, guvernul SUA nu avea bani și moneda, precum și FED erau în pericol de a se prăbuși. Cum și-ar putea permite Roosevelt să cumpere tot acel metal prețios și să-l dăruiască câțiva bancheri evrei? Ușor. I-au împrumutat banii imprimând hârtie și colectând nu numai principalul, ci și dobânda. **Roosevelt nu avea bani să-i cumpere lui Rothschild un cadou de Crăciun, așa că Rothschild i-a împrumutat lui Roosevelt banii – cu dobândă, pentru a-i cumpăra cadoul. Și așa s-au îndatorat SUA cu 33 de miliarde de dolari în 1933.**[37] Nu este posibil să se estimeze cu exactitate valoarea totală a argintului extras din SUA sau China, așa că nu fac nicio introducere legală aici.

**Leger Entry/Bilanț : 0 miliarde de dolari în dolari de astăzi**

V-ar putea trece prin minte să vă întrebați de ce bancherii evrei de la FED nu au încercat să cumpere tot aurul din China. Nu aveau nevoie, pentru că unii dintre cei mai apropiați prieteni ai lor erau deja pe această cale. [Vezi Citibank, mai jos.](#)

### **(13) Citibank – The Great Gold Robbery – Part 1**



Chinezii au strâns întotdeauna aur, individual, ca garanție, și cu siguranță o făceau în 1902, când Citibank a intrat în China în pragul falimentului și avea nevoie de o modalitate inteligentă de a-și reconstrui baza de active. Citi a găsit-o. Banca a făcut reclamă în toată țara nesiguranța de a păstra lingouri de aur într-un ciorap sub pat și a reușit să convingă cel puțin 100 de milioane de chinezi să-și depună aurul în seifurile Citibank, unde ar fi în siguranță. După mai bine de 40 de ani de la asta, când norii de război se adunau, Citi a încărcat literalmente zeci de nave militare americane cu tot acel aur chinezesc și și-a închis porțile fără măcar să-și ia rămas bun. Desigur, aurul ar fi fost predat FED în schimbul hârtiei. Oamenii de astăzi încă încearcă să-și recupereze aurul de la Citibank. Întrucât documentația este de nerefuzat, instanțele americane au permis procese, dar cu condiția ca reclamantii să se prezinte personal la procese. Nicio problemă, dar consulatele americane din China refuză să elibereze vize pentru aceste persoane pentru a călători în SUA. Fără vize de călătorie, fără pretenții judecătorești împotriva Citibank, fără recuperare de aur chinez. Desigur, aurul a fost predat FED din SUA în schimbul hârtiei.

Există mult mai mult în această poveste, deoarece Citibank a făcut aceeași cascadorie în poate o duzină de alte țări. Dacă funcționează într-un singur loc, ar trebui să funcționeze peste tot. În același timp, în 1902, acel Citi (International Banking Corporation) s-a înregistrat în China, a deschis și operațiuni bancare în Manila, Calcutta, Singapore, Yokohama, Brazilia, Argentina și în alte țări. În Argentina, Citibank era atât de urâtă pentru aceste furturi de aur, încât în 1927 un grup de „clienți” victimizați au ripostat, aruncând în aer atât sediul Citibank, cât și cel al Băncii din Boston, și au urât atât de mult guvernul SUA (și americanii în general) pentru că protejează Citibank că au bombardat și Ambasada SUA și compania Ford Motor. Ignorând furturile din toate celelalte țări, cantitatea de aur furată de Citibank (și Chase și Morgan) doar de la cetățenii chinezi a fost de zeci de miliarde, în perioada 1902-1949, dar este aproape imposibil de calculat cu exactitate, și nu voi face nicio intrare legală pentru asta.

**Leger Entry/Bilanț: 0 trilion de dolari în dolari de astăzi**

## **(14) Marele jaf de aur – Partea 2 – FED din SUA**

**Aceasta este una dintre cele mai uluitoare fraude comise vreodată în istoria lumii, una care pare să fi fost ștearsă din toate cărțile noastre de istorie, până la punctul în care mă îndoiesc că o persoană dintr-un milion are vreo știre despre asta. Ca toate fraudele bune, a fost simplu: din 1932 până la începutul celui de-al Doilea Război Mondial, guvernul SUA și mass-media evreiască au provocat în mod extravagant întreaga lume că fie Japonia, fie Germania ar invada fiecare națiune și inevitabil le-ar jefui toate băncile centrale și comerciale. Soluția oferită a fost ca toate băncile din toate națiunile lumii să-și predea întreaga rezerva de aur către FED SUA pentru păstrare până la încheierea războiului. Și**

au făcut-o. În fiecare zi, *New York Times* a înregistrat cu fidelitate transporturile de milioane de dolari în aur din toate aceste națiuni către SUA. Un articol NYT susținea că șapte distrugătoare navale americane încărcate cu 125.000 de tone metrice de aur chinezesc au navigat în SUA în 1938, unul dintre multele astfel de distrugătoare. Aceste „depozite” erau evidențiate prin certificate de aur emise de Trezoreria SUA, deși aurul a mers efectiv către FED din SUA.

### \$2,623,900 GOLD ARRIVES.

Reserve Bank Reports Receipts From Canada and China.

The Federal Reserve Bank of New York yesterday reported the receipt here of \$1,682,900 gold from Canada and the arrival at San Francisco of \$941,000 gold from China.

Foreign exchanges continued quiet, but were generally reactionary. Sterling fell 1½ cents to \$5.15¼, the franc was again unchanged at 6.60½ cents, guilders cheapened 3 points to 67.67 cents, belgas 2 points to 23.40 cents and Swiss francs 1 point to 32.59 cents. The mark was off 3 points to 39.54 cents, the lira down 4 points to 8.53 cents and the Canadian dollar dropped ¼ cent to 1-32 cent premium.

The New York Times

Published: April 14, 1934  
Copyright © The New York Times

### GUATEMALA SENDS GOLD.

\$11,300 Added to Earmarkings—  
\$877,000 Sent to Chile in Week.

The Federal Reserve Bank reported the arrival here yesterday of \$11,300 in gold from Guatemala to go into the stock held under earmark for foreign account. No exports of the metal were made.

In its statement for the week ended on Wednesday, the bank reported exports of \$877,000 in gold to Chile, and no imports. There was, however, a gain in the monetary gold stock through the release of \$1,577,000 earmarked gold. San Francisco received \$230,000 in gold from China.

The New York Times

Published: September 21, 1934  
Copyright © The New York Times

### IMPORTS OF GOLD MOST SINCE MARCH

Conditions Abroad Cause a Demand for Dollars and Lift November Transfers.

TOTAL IS \$112,912,700

Monetary Stock of Metal of Nation Sent to Record Total of \$8,076,000,000 Nov. 21.

Unsettled financial and political conditions abroad in November caused a demand for dollars, which resulted in severe weakness in foreign exchange and a subsequent movement of gold here not equaled since March. Imports of gold totaled \$112,912,700, while no exports were reported, compared with imports of \$8,850,800 and exports of \$1,004,800 in October, in November a year ago \$1,859,299 in gold was exported and none was received. Of the gold shipments here in November, \$56,635,700 came from France, \$12,709,600 from Belgium and \$10,423,000 from India. Earmarked gold was increased slightly, gaining \$337,500 in the month, following a reduction of \$67,900 in October, and, compared

with a drop of \$1,015,916 in November, 1933.

Gold arriving at San Francisco totaled \$608,000 in November, all from China, contrasted with \$49,000 in October and none a year ago.

This net gain in the monetary gold stock, which, incidentally, touched a new high mark of \$8,076,000,000 on Nov. 21, was \$115,500,000 for the month, compared with one of \$6,203,000 in September and a loss of \$673,363 in November, 1933.

Movement of gold through the Port of New York in November:

Country	Imports	Exports
Belgium	\$1,719,000	
Canada	2,113,000	
China	1,113,000	
France	46,984,700	
Great Britain	2,734,000	
India	14,500	
Japan	1,915,800	
Others	38,423,000	
Total	\$112,912,700	

Gold shipments here for November compared with those of the corresponding month in the previous five years, all figures based on the new price of \$35 an ounce for gold:

Year	Imports	Exports	Balance
1934	\$112,912,700		\$112,912,700
1933	28,201,100	14,241	28,186,859
1932	12,103,100	1,828	12,091,272
1931	35,447,291	4,163,247	31,284,044
1930	1,000,000	42,514	989,486

The New York Times

Published: December 1, 1934  
Copyright © The New York Times

No gold transactions were reported locally yesterday but the Federal Reserve Bank of New York received word from San Francisco of the arrival there of \$814,000 gold from China. The Reserve Bank's weekly summary of gold transactions up to Wednesday showed a net gain of \$9,445,000, resulting from imports of \$11,725,000 gold received at New York and \$211,000 received at San Francisco from China, offset by the earmarking of \$2,493,000. The gold earmarked had been received here from Colombia. Other imports received here were \$3,356,000 from Canada, \$3,146,000 from India, \$2,152,000 from England, \$416,000 from France and \$152,000 from Jamaica.

The New York Times

Published: June 8, 1934  
Copyright © The New York Times

### Federal Reserve Bank Reports Receipt Here Of \$6,120,500 Gold From Abroad in One Day

Engagement of \$1,650,000 gold in England for shipment here was reported yesterday to the Federal Reserve Bank of New York, which also noted receipt here of \$6,120,500 in gold, the largest single day's arrival in two weeks. The total included \$2,545,200 from Canada, \$2,005,100 from Switzerland, \$1,461,600 from Australia and \$108,700 from India. The bank also reported the arrival at San Francisco of \$292,000 gold from China and \$97,000 from Australia.

Included in the receipts here yesterday was the gold from Australia that had arrived in Boston on Wednesday and been forwarded to this city by armored car. The truckload came through without incident and reached the bank early yesterday morning.

In its statement of gold transactions for the week ended on Wednesday, issued yesterday, the bank listed receipts here of \$13,404,000 gold, of which \$7,529,000 came from England, \$2,546,000 from Canada, \$2,008,000 from Switzerland and \$1,321,000 from India. It reported that \$420,000 gold had been received in San Francisco during the week, \$138,000 coming from Australia and the remainder, from China.

The course of the foreign exchanges yesterday was mixed, with sterling again slightly weaker but most other currencies firm. The pound dropped 1-16 cent to \$4.89 7-16. Francs rose 1-16 point to 4.65 cents, guilders were up 4 points to 54.70 cents, belgas gained ¼ point to 18.86½ cents and Swiss francs advanced ¼ point to 22.82 cents.

The New York Times

Published: February 16, 1937  
Copyright © The New York Times

The New York Times

**GOLD STOCKS HERE ROSE \$1,396,000,000; 1934 Total \$8,228,000,000, Is Largest in Weight and Dollar Value in History. DOLLAR UNCERTAINTY EBBS Revaluation and 'International Bullion Standard' Marked Year's Currency Events.**

Give this article

By Elliott V. Bell

Jan. 2, 1936

Cu toate acestea, nu pare să existe nici măcar un singur exemplu credibil în care acest aur a fost vreodată returnat proprietarilor săi. În fiecare caz, FED a declarat că certificatele oferite erau fie falsuri cu ortografie evidente și alte erori, fie că pur și simplu „nu au putut confirma eliberarea certificatelor” cu acele numere de serie și au refuzat să le răscumpere. Un jurnalist de la Financial Times a susținut:

„Acum s-a ajuns la un punct în care poți să intri într-una dintre marile bănci din New York, Londra sau Zurich, să le dai o jumătate de tonă de aur în schimbul unui certificat de proprietate, să te plimbi prin bloc pentru 10 minute, reintri în aceeași bancă **și vor nega că te-au mai văzut vreodată și te vor aresta pentru că le-ai prezentat un certificat contrafăcut.**”

Dar apoi niște evenimente foarte ciudate. **O aeronavă CIA a fost descoperită prăbușită în jungla din Filipine, conținând trilioane de dolari din aceleași certificate și în mod clar originale și nu falsuri.** După acea descoperire, odată cu publicitatea aferentă și cu apariția cererilor de răscumpărare pentru aceste certificate, FED a intrat în panică, ceea ce a condus la ceva cu adevărat bizar: **FED a decis brusc să-și topească și să reformeze întreaga proprietate de aur în scopul declarat de a „preferă să aibă toate lingourile lor de aur în aceeași formă”.** Și asta însemna că nimeni nu putea dovedi vreodată că aurul deținut de FED era aurul care a fost – în termeni reali – furat – din aproape toate țările lumii.



Un exemplu celebru au fost stocurile de aur de la banca centrală a Chinei. **Când Chiang Kai-Shek a pierdut războiul civil chinez și a fugit în Taiwan, ultimul său act a fost să jefuiască tot aurul de la banca centrală a Chinei continentale și de la băncile comerciale și să ia cu el tonele de lingouri în Taiwan – sub protecția americanilor.** Pentru a le spori protecția, SUA l-au convins pe Chiang să-i lase să ducă

aurul în SUA „pentru păstrarea în siguranță” în cazul în care China ar ataca Taiwanul și i-ar fura aurul „lui”. **Aceste lingouri nu a fost niciodată returnate.** De fapt, la mult timp după moartea soțului ei și până în ziua în care a murit, doamna. Chiang se certa, se lupta, cerșea și dădea în judecată guvernul SUA și FED pentru returnarea aurului „ei”. Ea a eșuat și problema a murit. **Taiwanul de astăzi nu știe despre asta.**

Nu pare să existe o înregistrare unificată a tuturor transporturilor de aur livrate către FED în SUA în cadrul acestei scheme, dar trebuia să fi fost cel puțin în zeci, dacă nu sute de miliarde, iar acest lucru s-a întâmplat în anii 1930, aproape 90. cu ani în urmă. Dacă presupunem un total conservator colectat la nivel mondial de numai cinci ori mai mare decât cel confiscat doar în SUA, asta ne oferă aproximativ 100.000 de tone aur, la aproximativ 50 de milioane de dolari pe tonă la prețurile actuale, sau aproximativ 5 trilioane de dolari. **Tot acest aur a intrat în buzunarele câțiva bancheri evrei care dețin FED din SUA.**



Pentru a fi sigur că acest lucru este perfect clar; **Rothschild și alți bancheri evrei au inventat o schemă pentru a fura literalmente toate stocurile de aur de la toate băncile centrale și băncile comerciale din toate țările lumii.** Acești evrei se aflau în acel moment în procesul de a instiga un al doilea război mondial și și-au folosit teama pentru a-și susține planul. Ei au folosit deplina influență propagandistică care generează frică a mass-media evreiască, combinată cu puterea extinsă de agresiune a Casei Albe și Departamentului de Stat al SUA, precum și puterea coercitivă a armatei SUA, pentru a constrânge toate băncile centrale ale lumii și băncile comerciale ale fiecărei națiuni. să-și predea stocurile de aur către FED din SUA pentru „păstrare în siguranță”. **Nu a**

existat niciodată intenția de a returna nimic din acel aur după război. Ar trebui să fie evident că guvernul SUA a fost implicat în această atrocitate criminală până la gât, acționând ca un agent de executare pentru evrei, adunând și livrând tot acest aur nu Trezoreriei SUA, ci FED și, prin urmare, nici un beneficiu pentru Statele Unite. Guvernul SUA pur și simplu își asculta stăpânul.

**Leger Entry/Bilanț: 5 trilioane de dolari în dolari de astăzi**

### Cât aur există în lume?



**Warren Buffett spune că aproximativ 175.000 de tone**, dar estimarea sa este fără valoare și puțini oameni sunt de acord cu el și, de fapt, **estimarea sa provine de la sursa evreiască Thompson Reuters**[38] și ar trebui să fie excluse din principiu. Estimările variază de la acest nivel la unul de către Institutul Gold Standard de peste 2,5 milioane de tone. O parte a problemei este că aurul a fost extras de milenii și nimeni nu știe cât de mult este acolo. Problema identică există în estimările ofertei totale de aur în diferite națiuni în diferite momente ale istoriei. Borfasii US FED încearcă să minimizeze efectele furtului lor de aur la nivel mondial în anii 1930, subestimând grosolan cantitatea de lingouri de aur intrate în SUA la acel moment și au făcut același lucru pentru majoritatea celorlalte țări. Avem și problema inversă în care, conform relatărilor unor așa-numiți „istorici” evrei, **naziștii au jefuit numai evreilor de zece ori volumul total de aur existent în acele țări.**



## ● parte importantă: FED din SUA



*Fort Knox este înconjurat de sârmă ghimpată de 5.000 de volți în jurul perimetrului și este păzit și de elicoptere paramilitare. Sunt construite turnuri în apropiere, care sunt echipate cu mitraliere. dacă este necesar, sectoarele de depozitare sunt umplute instantaneu cu gaz toxic sau inundate. Sistemul de susținere a vieții prevede disponibilitatea unei centrale electrice, a apei și a alimentelor. Sursa*

În 2013, au existat rapoarte din presă care au fost rapid îngropate și cenzurate în SUA, dar nu și în Europa, despre încercarea Germaniei de a-și repatria deținerile de aur de la FED din SUA. **Guvernul german depozitase aproximativ jumătate din rezerva sa de aur în seifurile FED din New York. Banca centrală a Germaniei a decis să-și aducă acasă tot aurul, dar FED a refuzat cererea, susținând că o astfel de mișcare ar fi imposibilă, afirmând că va avea nevoie de până în 2020 pentru a putea realiza transferul.** Guvernul german a cerut apoi să viziteze seifurile FED pentru a inventaria aurul și a determina existența lui reală, **dar FED a refuzat să permită Germaniei să-și examineze propriul aur.** Motivele invocate au fost „securitatea” și „flipsa de locuri pentru vizitatori”. La o insistență hotărâtă la această întorsătură ciudată a evenimentelor, **Germania a trimis în cele din urmă niște angajați la FED, cărora li sa permis doar să intre în anticamera seifului, unde li s-au arătat 5 sau 6 lingouri de aur, dar nu li sa permis să vadă nimic altceva.** Oficialii germani s-au întors a doua oară, cu și mai multă hotărâre, moment în care FED aparent a deschis doar unul dintre cele 9 seifuri și le-a permis germanilor să privească teancul de aur de la o distanță considerabilă, dar nu li s-a permis nici să intre sau să atingă. După insistențe repetate, **Germania și-a recuperat o mică parte din deținerile sale de aur, dar aceasta a fost expediată de la banca centrală a Franței – deținută de aceiași evrei care dețin și FED.**

De mulți ani s-au făcut speculații conform cărora nici FED nu mai are de fapt mult aur, fie ca l-a vândut, fie l-a împrumutat sau l-a folosit ca garanție pentru împrumuturi. Există afirmații repetate astăzi că aurul care se presupune că este depozitat în numele multor națiuni nu mai există de fapt. **Nimănui, în afară de personalul FED, nu i s-a permis, de fapt, să vadă sau să inventarieze aurul în seifuri și nu există nicio dovadă că aurul există cu adevărat.**

Și mai rău, situația este aceeași cu presupusul depozit de aur de la Fort Knox, locația de depozitare a ceea ce ar trebui să fie întregul depozit de aur al Trezoreriei SUA. Majoritatea oamenilor cred că Ft. Knox este un seif guvernamental, dar, deși este construit pe teren guvernamental, **este gestionat tot de FED și întregul conținut este proprietatea FED, nu a Trezoreriei SUA. Este adevărat de la crearea Sistemului Rezervei Federale în 1913 că conținutul Fort Knox a aparținut FED, dar păzit de armata SUA.** Și nimeni nu știe ce este acolo.

Ultimul audit și ultima vizită publică a fost în 1953, imediat după ce Eisenhower a preluat mandatul. Nu au fost permisi experți externi în timpul auditului, iar echipa de audit a testat doar aproximativ 5% din aurul de acolo. Nu a existat nici măcar un inventar, cu atât mai puțin un audit cuprinzător al Fort Knox în 70 de ani. În 1974, șase membri ai Congresului, un senator și presa li s-a permis să intre în Fort Knox pentru a vedea singuri dacă aurul era acolo sau nu. **Turul a arătat că există ceva în Fort Knox care arăta ca aur, dar a stârnit și mai multe controverse. Doar o mică parte din aur a fost pusă la dispoziție pentru vizionare, iar un congressman a publicat un raport în care spunea că lingourile de aur ținute în fort erau mai puțin grele decât se aștepta.**

În ultimii ani, câțiva politicieni americani au susținut că există șanse mari ca nici Fort Knox, nici FED să nu aibă aur și au cerut un inventar complet și public și o testare, dar FED a refuzat hotărât. Având în vedere aproape siguranța că FED și Trezoreria SUA au puțin aur, au existat multe speculații cu privire la locația deținerilor de aur din lume care există la FED pe hârtie, dar nu în realitate. Nu știi unde este aurul, **dar dacă ar trebui să ghicesc, aș ghici că totul se află adânc în munții din Elveția**, în multe sute de tuneluri forate adânci în stâncă de sub noul sediu al BIS – Bank for International Settlements, care este, la rândul său, deținută de același Rothschild care deține FED și diverse alte bănci centrale europene.

## **(15) Prada de război**

Acesta este un subiect care ne intră rar, dacă vreodată, în atenția – cu excepția notabilă a poveștilor persistente despre germanii care confiscă arta și alte comori de la evrei. [Dar adevărul istoric este destul de diferit și cu multe dovezi că evreii sunt cei care au](#)

făcut multe sau chiar majoritatea jafurilor în timpul războiului. Am fost tratați de aproximativ 85 de ani de acuzații non-stop că germanii au jefuit evrei în timpul a două războaie mondiale, dar aproape niciodată nu a fost prezentată vreo dovadă credibilă în acest sens, iar la examinare, poveștile germanilor care au jefuit de la evrei sunt în același categorie precum căzile pline cu globi oculari și topirea grăsimii evreiești pentru a face glicerină pentru explozivi sau sapun de baie. Fără îndoială, unele jafuri au loc de toate părțile în timpul tuturor războaielor, dar, după cum vom vedea, evreii sunt cei care par să fi făcut majoritatea jafurilor, acoperindu-și crimele prin controlul lor asupra mass-media.



*Directorul adjunct al Muzeului Național Irakian, Mushin Hasan, stă printre artefactele distruse pe 13 aprilie 2003, în Bagdad. Muzeul a fost grav jefuit. Sursa*

Ca exemplu recent, **Irakul a fost descris cu acuratețe drept „un leagăn al civilizației”**. Înainte de invazia americană, Irakul era plin până la refuz de artefacte arheologice, comori de artă, suluri și alte obiecte acumulate de-a lungul secolelor, multe de mare valoare financiară, dar și de o imensă semnificație istorică. **Toate au dispărut**. Trupele americane au jefuit cea mai mare parte a țării, cu rapoarte că toate muzeele irakiene de astăzi sunt complet goale. Obiectele de valoare și artefactele istorice au fost furate nu numai din muzee și biblioteci, ci și din case private. **Irakul a fost jefuit în totalitate**. Estimările publicate susțin că cel puțin 200.000 de obiecte de artă și cultură, multe dintre ele de o valoare inestimabilă pentru istoria lumii, au fost furate din muzeele irakiene din Bagdad, Mosul și alte orașe. Guvernul SUA susține că acestea au fost doar câteva acțiuni necinstite pe care le-a dezaprobat, dar faptele ne spun contrariul și, într-adevăr, multe dintre aceste articole au apărut în alte muzee și colecții private evreiești – în Israel, printre alte locuri. Nu există nicio modalitate de a pune valoare acestui lucru, dar amploarea este considerabilă și aceasta este doar una dintre multele astfel de situații.

**Uniunea Sovietică insistă că SUA și diverși evrei dețin încă colecții neprețuite de artă sovietică furată, confiscate de evrei când au fugit din Rusia după revoluția lor.** SUA și evreii au respins în mod firesc această afirmație, dar apoi au fost prinși într-o minciună când cercetătorii au descoperit documente care dovedesc că SUA au păstrat într-adevăr o cantitate imensă de comori de artă – care până atunci dispăruseră în colecțiile private de către grupul obișnuit de suspecți. **Au existat, de asemenea, rapoarte documentate conform cărora, la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, armata americană a golit un tren de 24 de vagoane pline cu aur, argint și diverse obiecte scumpe de artă germană, estimate a fi în valoare de multe miliarde la acea vreme, obiecte pe care nemții le încercau a proteja de jafurile evreilor și aliaților.** De asemenea, alte multe miliarde de aur au dispărut de la Reichsbank aproximativ în același timp și nu au fost niciodată contabilizate.

Detaliile furturilor de comori europene sunt tulburi și foarte complicate, cu pretenții și contrapretenții, fiind ușor și tentant să respingi poveștile despre vânțoare de comori despre Germania ca fiind povești exagerate despre război. Cu toate acestea, în ultimii 70 de ani am fost inundați de povești despre germanii care au jefuit metale prețioase și opere de artă neprețuite în toată Europa, în special de la evrei, dar adevărul este altul. În primul rând, **după ce evreii și-au încheiat revoluția bolșevică în Rusia în 1917, au jefuit întreaga țară, începând cu tot aurul din banca centrală care a fost expedit în SUA ca plată către Jacob Schiff pentru finanțarea revoluției. Dar Rusia a fost jefuită din mult mai mult decât aur, clasa de mijloc relativ înstărită deținând miliarde în metale prețioase, artefacte și opere de artă neprețuite, precum și practic întreaga proprietate a Romanovilor – Familia Regală Rusă.** Cea mai mare parte a fost îndepărtată din țară, o mare parte din ea în Germania și Austria, când evreii bolșevici au fugit din Rusia. O mare parte din această comoară și aur jefuit ar fi ajuns aproape sigur în întregime în mâinile evreilor din City of London. Și există documente substanțiale care să dovedească afirmațiile că SUA și evreii au jefuit într-adevăr Germania sever la sfârșitul ambelor războaie. Având în vedere faptele din **Operațiunea Paperclip**, aceasta nu ar trebui să fie o surpriză pentru nimeni.

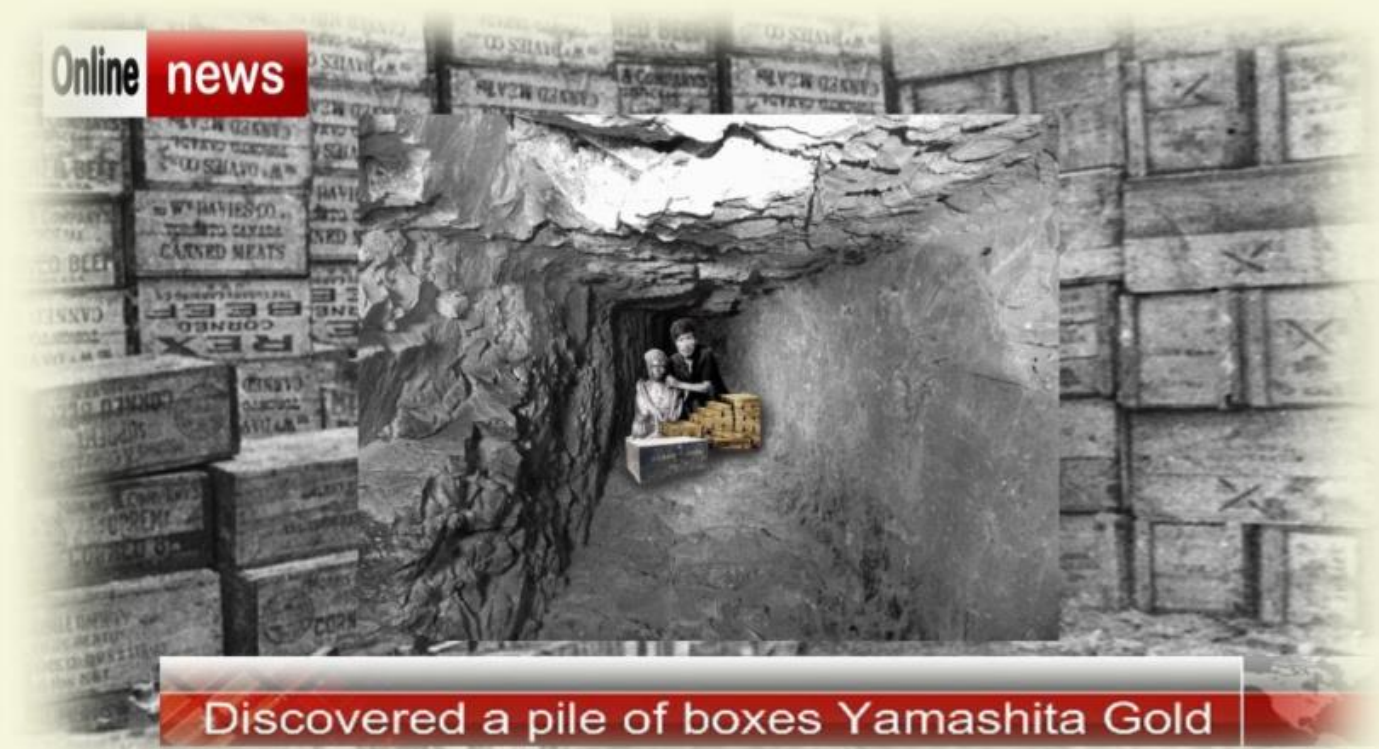
Dar în ceea ce privește jefuirea și distrugerea, a fost ceva mult mai rău, două dintre cele mai mari acte de genocid cultural din istoria lumii au fost ambele săvârșite de evreii khazari și ambele în China, o altă bucată de istorie pe care au reușit să o îngroape complet. Cea care ne preocupă aici este jefuirea și incendierea **Palatului de vară al Chinei, Yuanmingyuan, care conținea peste zece milioane dintre cele mai bune și mai valoroase comori istorice și lucrări academice adunate într-un singur loc din 5.000 de ani de istorie chineză.**

**Evreii au decis să pedepsească China pentru că și-au refuzat opiumul, așa că Rothschild și Sassoon au obținut permisiunea reginei Victoria și un angajament pentru folosirea trupelor ei pentru a jefui și distruge întregul complex [39] pentru a, în cuvintele lor, „deschide o rană care nu s-ar vindeca niciodată”.** Complexul era atât de vast (de opt ori mai mare decât Cetatea

Vaticanului), încât a avut nevoie de 7.500 de soldați aproape trei săptămâni pentru a-l jefui și a-l arde. Ceea ce nu putea fi jefuit a fost distrus, iar întregul palat masiv a ars până la pământ. **Acest furt și distrugerea totală a uneia dintre cele mai mari colecții de comori istorice din lume a fost conceput de către Rothschild și Sassoons ca răzbunare pentru rezistența chineză la opiu.** La aflarea veștii, împăratul Chinei a vărsat sânge și a murit la scurt timp după aceea. În mod repetat, unele dintre cele mai apreciate artefacte apar astăzi la licitație, întotdeauna de către vânzatori evrei. Puteți înțelege de ce nu toată lumea simte simpatie pentru evrei, dacă într-adevăr germanii le-au jefuit unele dintre operele lor de artă. Dar după toate probabilitățile, cele mai multe dintre acestea fuseseră jefuite de evrei de la alții. **Deoarece nu putem obține detaliile necesare pentru a documenta jafurile efectuate de evrei în toate revoluțiile lor de la Revoluția din Rusia încoace, ca în Egipt, China, Irak, Libia și nici pentru jafurile făcute de americani, și mai ales în Germania,** nu voi face nicio introducere la bilant pentru aceste lucruri, ci pur și simplu pentru a sublinia că mult din ceea ce a fost furat de acești evrei este inestimabil, de neprețuit.

**Leger Entry/ Bilanț: 0 trilion de dolari în dolari de astăzi**

## **(16) Crinul de Aur al Japoniei**



*Cum au jefuit Japonia și SUA China cu Operațiunea Golden Lily în al Doilea Război Mondial.  
Sursa*

Cu toate acestea, există o altă problemă de jaf, aceasta implicând Japonia, care este un pic mai sinistră și într-o ligă proprie în ceea ce privește învingătorii care pretind prada războiului. Se pare că aproape toată lumea este conștientă de jafurile, în mare parte imaginare, comise de Germania, dar aproape nimeni nu pare conștient de vastul catalog de jafuri aproape incredibile comise de japonezi. **Japonia a jefuit într-adevăr nu numai băncile centrale, ci orice sursă posibilă de comori în timpul invaziei lor prin China și în Asia. Aurul, argintul, bijuteriile, operele de artă, orice și tot ceea ce este de valoare au fost jefuite, inclusiv din case particulare, și expediate în Japonia în primele etape ale invaziei. Această cunoaștere a fost complet suprimată, fără a fi intrat niciodată în mintea publică de masă, cu excepția comentariilor scurte făcute în trecut.**

Puțini astăzi sunt conștienți de termenii capitulării Japoniei în fața SUA la sfârșitul celui de-al doilea război mondial. **Nu este cunoscut faptul că, atunci când americanii au redactat documentele capitulării Japoniei, au interzis în mod specific cererile de despăgubiri de război împotriva Japoniei.** Articolul 14 litera (b) din tratat prevedea:

„Puterile Aliate renunță la toate cererile de despăgubire ale Puterilor Aliate, la alte pretenții ale Puterilor Aliate și ale cetățenilor acestora, care decurg din orice acțiune întreprinsă de Japonia și de resortisanții săi în cursul urmăririi penale a războiului și pretențiile Puterilor Aliate pentru costurile militare directe de ocupație”.

Secretarul de Stat american de atunci, **John Foster Dulles, i-a agresat și i-a constrâns pe ceilalți aliați și pe toate țările asiatice să semneze acest acord de capitulare. Doar China și Rusia au refuzat să fie agresate să semneze.**

Dar de ce prevenirea despăgubirilor? SUA și evreii au folosit despăgubiri de război pentru a dezbrăca Germania până la oase, lăsând doar scheletul țării. **Japonia a fost mult jefuită decât Germania din toate punctele de vedere, așa că de ce generozitatea uimitoare față de Japonia?** Japonezii au jefuit puternic toată Asia și au expediat această pradă acasă în Japonia, dar, pe măsură ce prada războiului era jefuită din ce în ce mai departe de casă, japonezii au început să-și adune și să-și depoziteze prada pentru a se pregăti pentru transporturi mai mari mai târziu. Din păcate, pe măsură ce războiul a progresat, Japonia a început să piardă controlul asupra benzilor de transport maritim, iar transferul în Japonia nu mai era o opțiune sigură. Operând sub o presupunere incorectă că SUA le-ar permite să păstreze Filipine în schimbul unei încetări a focului, japonezii au ales să îngroape cea mai mare parte a aurului jefuit și a altor active în Filipine. Există astăzi o amplă documentare conform căreia ofițerii japonezi au creat zeci de depozite de depozitare la adâncime în peșteri sau în zone subterane excavate, le-au umplut cu comoara jefuită și au distrus intrările cu explozibili. **De asemenea, pare să fie adevărat că toți indivizii care au lucrat la transportul, excavarea și depozitarea tuturor acestor prada au fost îngropați în interiorul cavernelor, lăsând aparent doar trei sau poate patru persoane care știau fie de faptul depozitării, fie de locații.** Acesta a fost proiectul Lily- Crinul de Aur al Japoniei. [40][41][42][43][44]

**Au apărut dovezi substanțiale și incontestabile că americanii au aflat de Lily de Aur și au capturat și torturat unul dintre acei indivizi, care a dezvăluit existența și locațiile a cel puțin unele dintre site-uri.** Din moment ce Japonia nu a putut face o cerere la această pradă după război, și din moment ce miliarde ascunse au fost acum, în esență, orfane, ele au fost disponibile pentru americanii (și evreii) să le imparta. Problema a fost că aceasta a fost o crimă uriașă, chiar și în mințile americane, deoarece a fost în mod clar un furt de la prieteni, mai degrabă decât dușmani, care ar dori ca proprietatea lor să fie returnată. Americanii au găsit soluția perfectă – prevederea pentru confiscarea despăgubirilor în tratatul de capitulare a Japoniei ar însemna, de fapt, că aceste națiuni – și cetățenii lor – au renunțat la pretențiile lor la toate comorile jefuite de Japonia, servind astfel pentru a face acțiunile americanilor „legale”, cu condiția ca toate părțile să semneze tratatul. **Și toate națiunile aliate, cu excepția Chinei și Rusiei, au fost într-adevăr agresate să semneze.**

**Generalul MacArthur, responsabil de ocupație, a raportat că a găsit „mari tezaure de aur, argint, pietre prețioase, mărci poștale străine, plăci de gravură și ... moneda ce nu era legală în Japonia”.** A existat, de asemenea, un document al Armatei SUA care conținea o declarație referitoare la „cache-uri nedeclarate ale acestor comori despre care se știe că există”. Forțele de ocupație americane au descoperit cel puțin câteva dintre siturile de Crinul de Aur din Japonia, care conțineau miliarde în aur și alte obiecte de valoare. **Acest lucru este fără îndoială și există documente că MacArthur a vizitat de fapt unele dintre aceste site-uri deschise și a evaluat conținutul.**

Japonezii au jefuit fiecare națiune până în oase și, în măsura posibilului, fiecare cetățean și nu există nicio îndoială că valoarea trebuia să fie de trilioane de dolari. Deoarece nu știm numărul de situri descoperite și nici proporția de metale prețioase în fiecare sit, voi folosi o estimare conservatoare de doar 500 de miliarde de dolari recuperați. Și, din moment ce nu există nicio dovadă că vre-o astfel de marfa jefuită a intrat vreodată în SUA, cu atât mai puțin înregistrate în Trezoreria SUA, putem presupune cu siguranță că a fost colectat în numele FED. Putem folosi una dintre cele două măsuri aici. Prețul aurului la acea vreme era de aproximativ 35 de dolari pe uncie, cu prețurile actuale (2022) în jur de 1.700 de dolari, sau de aproximativ 50 de ori, pentru o valoare actuală de aproximativ 25 de trilioane de dolari. Cealaltă metodă este de a combina cele 500 de miliarde de dolari la 5% timp de 72 de ani de la sfârșitul războiului, oferindu-ne o valoare actuală de aproximativ 15 trilioane de dolari. Voi folosi cifra mai joasă. Trebuie să remarc aici că suma reală recuperată este potențial de multe ori mai mare decât am presupus aici. **„Gold Warriors” de Seagrave spune întreaga poveste în detaliu exhaustiv,[45] și ar trebui considerată lectură obligatorie.**

**Leger Entry/ Bilanț: 15 trilioane de dolari în dolari de astăzi**

## (17) Insula comorilor



În 1999, Edward Michaud a produs un excelent eseu istoric intitulat „Corregidor The Treasure Island of WWII”[46], [47][46][47], în care a detaliat jefuirea Filipinelor. La acea vreme nu se numea jaf, dar asta era. Când japonezii au invadat Filipine, MacArthur a fost forțat să evacueze și să se refugieze în insula Corregidor, înainte de care a făcut două lucruri. El a ordonat să fie distruse toate munițiile și materialele de război pentru a nu le lăsa japonezilor și a adunat și a expediat întreaga avere a băncii centrale a Filipinelor și toată averea personală care putea fi colectată de la cetățenii locali, „să fie trimisă la SUA pentru păstrarea în siguranță” și pentru a preveni inevitabilul jaf de către japonezi.

Potrivit raportului lui Michaud,

„Numai titlurile de stat constau din peste 51 de tone de lingouri de aur, 32 de tone de lingouri de argint, 140 de tone de pesos și centavos de argint și



**milioane de bilete de trezorerie, obligațiuni și acțiuni corporative. Proprietatea civilă a constat din aproximativ două tone de lingouri de aur în lingouri de diferite dimensiuni, împreună cu o cantitate necunoscută de pietre prețioase și valută străină.** Când s-au primit ordine de evacuare a orașului, numeroasele inventare și înregistrări de hârtie erau încă incomplete, mulți cetățeni privați nu primiseră nici măcar chitanțe pentru obiectele lor de valoare. O mare parte a fost depozitată în secțiuni ale marelui complex subteran cunoscut sub numele de **Tunel Malinta**.

Restul de 51 de tone de lingouri de aur guvernamentale, constând din 2.542 de lingouri de 42 de lire fiecare, (20 de kilograme), împreună cu soldul monedei de hârtie și a titlurilor de valoare, au fost depozitate în mai multe laterale interioare ale Tunelului Marinei din partea de sud a complexul de tuneluri Malinta.”

Practic, toate acestea au fost încărcate pe orice nave, mari sau mici, erau disponibile, iar întregul lot a fost transferat la Corregidor, unde a fost în cele din urmă încărcat pe submarine americane și mutat în SUA. Orice lucru care nu putea fi expedit la timp a fost încărcat pe vase excedentare care au fost remorcate în ape mai adânci și scufundate, aceasta ridicându-se la sute de tone de metale prețioase, dintre care unele ar fi putut fi recuperate ulterior de japonezi, dar care au fost, de asemenea, recuperate de către americani.

Submarinele au fost încărcate în timpul nopții când aeronavele japoneze nu puteau ataca, scufundându-se în timpul zilei pentru siguranță. **Michaud a crezut că această comoară filipineză a fost transportată la Monetăria SUA, dar aproape sigur a ajuns la FED, deoarece monetăria era aproape o non-entitate care producea doar monede metalice ieftine.** El și-a încheiat eseu declarând: „La sfârșitul războiului, acest transport de valori mobiliare, „sau cel puțin echivalentul său monetar”, a fost ulterior transferat înapoi guvernului filipinez”, dar afirmația este un nonsens. Nu am văzut nicio dovadă care să o susțină și nimeni nu este în măsură să facă o astfel de afirmație, deoarece nu a fost făcut un inventar precis în panica de evacuare înainte de sosirea japonezilor și nimeni nu știe cu adevărat ce a fost luat. **În orice caz, din puținele fapte disponibile, nu am văzut nimic care să susțină afirmațiile conform cărora această bogăție a fost returnată vreodată Filipinelor.** Acesta nu a fost nicidecum singurul, sau ultimul, astfel de eveniment din timpul celui de-al Doilea Război Mondial.

În acest calcul, nu am luat în considerare „sute de tone” de aur și argint care nu au fost încărcate în submarine la primul efort și am ignorat valoarea tuturor comorilor, altele decât cele 53 de tone de aur și 175 de tone de argint. lingouri. Din nou, o sumă relativ slabă în raport cu celelalte crime.

**Leger Entry/Bilanț: 3,3 miliarde de dolari în dolari de astăzi**

## (18) Sechestrarea activelor industriale germane

Se pare că nu se știe deloc, **șters total din istoria lumii**, că **guvernul și armata SUA au acționat ca hoți angajați pentru mafia evreiască khazara din City of London (cartier al Londrei) cel puțin în ultimii 85 de ani și încă o fac. astăzi**. Pot să prezint aici doar un rezumat foarte scurt al multor povești criminale foarte lungi, cele cu documente suficiente pentru a supraviețui într-o instanță de judecată.

Acest subiect este mult prea mare pentru a fi acoperit aici. **Am detaliat confiscările din Primul Război Mondial și al Doilea Război Mondial pe larg într-o carte digitală care este puternic adnotată cu referințe pe care nu le-am furnizat aici.[48]** Vă îndemn să citiți capitolul cinci pentru a aprecia amploarea a ceea ce sa făcut. Toate activele industriale – și chiar personale – germane din întreaga lume au fost confiscate de armata americană, în primul rând în numele acestor bancheri evrei, deși SUA și corporațiile locale au beneficiat, de asemenea, foarte mult. **Din nou, totalurile ar fi ajuns la trilioane de dolari – în 1915 și 1945, nereprezentând mai mult de 100 de ani și 75 de ani de acumulare de profit**, dar peisajul este atât de vast încât nu este posibil nici măcar să încercăm o estimare credibilă, și, prin urmare, nicio intrare de leger/Bilanț pentru acest articol.

### (a) Capturi din Primul Război Mondial

Nu pare larg cunoscut, dar aceiași bancheri evrei, folosind din nou SUA ca „*executor*” al lor, au jefuit literalmente toate activele industriale germane – la nivel mondial – după ambele războaie mondiale. Amploarea acestui lucru era de neimaginat. Ca un exemplu, întreaga companie Bayer a fost vândută – unui agent evreu – pentru suma de 5 milioane de dolari, într-o „licitație” desfășurată pe treptele de la sediul central Bayer. **Bayer era la acea vreme una dintre cele mai mari companii din lume, producând nu numai substanțe chimice, ci și o gamă largă de medicamente, inclusiv aspirina, care era la acea vreme cel mai popular medicament și cel mai valoros brevet din lume. Avocatul evreu Seymour J. Rubin a scris că era „clar și convingător ca, din motive de justiție”, un învingător sau un cuceritor ar trebui să confiste toate proprietățile și bunurile învinșilor.**

Și confiscare, au făcut. Ei au confiscat nu numai toate activele companiei germane din întreaga lume, ci aproape toate bunurile personale, cu liste precum „*trei cai*”, „*niște bușteni de cedru*”, „*câteva covoare*” și, desigur, conturi bancare, metale prețioase, opere de artă. Desigur, totul era ilegal, dar SUA au adoptat o lege care le permitea să facă acest lucru. Există o lege specială potrivit căreia „*oricine de origine germană*” care fusese întemnițat din orice motiv era clasificat ca străin inamic și supus unei confiscări totale a proprietății, așa că au aruncat aproape fiecare german în închisoare pentru orice acuzație falsă, adesea doar două-trei zile, atât cât să îi clasifice inamici și să le

sechestreze bunurile. **Acesta a fost unul dintre scopurile principale ale războiului; să dezbrace o întreagă rasă de oameni de toate bunurile, brevetele și proprietățile lor, să doboare o națiune care devenea prea puternică și prea neascultătoare față de evrei.**

Nu există nicio modalitate de a estima în mod credibil valoarea totală a tuturor capturilor din Primul Război Mondial. Bunurile personale confiscate numai în SUA s-ar acumula la aproximativ 60 de miliarde de dolari în dolari actuali, dar aceasta era doar proprietate personală într-o singură țară și, de departe, cea mai mică parte a confiscărilor. **Valoarea totală a activelor corporative ale Germaniei la nivel mondial confiscate astăzi s-ar ridica aproape cu siguranță la multe trilioane,** dar detaliile nu sunt disponibile pentru a fi calculate, așa că nu există nicio intrare legală.

**Leger Entry/Bilanț: 0 trilion de dolari în dolari de astăzi**

## **(b) Operațiunea Paperclip – Al Doilea Război Mondial**



**Acesta a fost, fără îndoială, al doilea furt cel mai masiv și de anvergură comis vreodată în istoria lumii, depășit doar de jefuirea Indiei de către evrei cu un secol înainte.** Ca și în Primul Război Mondial, toate bunurile Germaniei din întreaga lume au fost din nou confiscate, dar de data aceasta cu ani de planificare care a început

chiar înainte de război.[49] Evreii care controlau guvernul SUA la acea vreme, aranjaseră mii de echipe cu zeci de mii de indivizi adesea la doar câțiva metri în spatele trupelor care intrau în Germania la sfârșitul războiului și au luat literalmente totul. Au venit în valuri, iar ceea ce un val nu a luat, următorul a făcut-o. Au golit fiecare bibliotecă/arhivă corporativă, fiecare instalație de cercetare, fiecare birou de brevete, fiecare fabrică și pur și simplu au confiscat totul. Chiar și Biblioteca Congresului SUA avea propria sa misiune în străinătate, care trebuia să localizeze și să confiste toate cărțile și revistele publicate în Germania care ar putea fi de interes pentru orice parte a Americii corporative sau științifice. Într-un caz, Oficiul German de Brevete a depus unele dintre cele mai secrete brevete ale sale într-un puț de mină de 500m, dar americanii l-au găsit și au confiscat întregul conținut ca „despăgubiri de război” americane.

Valoarea celor peste 800.000 de brevete germane confiscate a fost estimată la peste 30 de miliarde de dolari, ceea ce ar depăși cu mult un trilion de dolari în dolari actuali. **După cum am menționat mai sus, firmele înregistrate în America au profitat considerabil de pe urma acestui lucru, dar multe dintre acele firme „înregistrate în America” erau deținute sau controlate de evrei, iar bancherii și industriașii evrei europeni au preluat orice, inclusiv firmele chimice precum I. G. Farben, firme auto precum Volkswagen, mari companii de avioane precum Dornier și Messerschmitt, firme farmaceutice precum Hoescht.** Și această scurtă listă nu include confiscarea personală de artă, aur și argint, pietre prețioase și alte obiecte de valoare. Încă o dată, o întreagă națiune de oameni a fost dezbrăcata până în oase, dar de data aceasta mult mai rău decât în Primul Război Mondial și, în acest caz, între 12 și 15 milioane de germani au fost uciși prin diferite mijloace, înainte, în timpul și mult timp după, jefuire. Germanii morți nu pot spune povești despre victimizarea lor, dar evreii vii povestesc de 75 de ani despre felul în care au fost jefuiți de germani. Adevărul este destul de diferit.

**Jefuirea Germaniei după cel de-al Doilea Război Mondial a fost atât de vastă și atât de extinsă, încât acestei categorii nu i se poate permite să rămână fără o intrare legală.** Prin urmare, fac o intrare de 10 trilioane de dolari în dolari de astăzi, o cifră despre care cred că este ușor de apărut și excesiv de conservatoare.

**Leger Entry/ Bilanț: 10 trilioane de dolari în dolari de astăzi**

## (19) Deturnarea țărilor cu producție de petrol



*Această fotografie realizată de agenția oficială de știri siriană SANA arată un petrolier militar american care face contrabandă cu petrol sirian din provincia nord-estică Hasakah către bazele americane de pe teritoriul irakian la 6 decembrie 2022. Sursa*

Nu pare a fi înțeles sau apreciat pe scară largă că Irakul și Libia au fost literalmente golite de evreii europeni folosind armata americană ca forță de executare. Ambele țări au fost preluate, cu guverne marionete instalate, cu noi bănci centrale private evreiești și, cel puțin în cazul Irakului, aproape toate întreprinderile comerciale cu „noi proprietari”. **În cazul Irakului, bancherii evrei și-au alocat 65% din petrolul Irakului – gratuit, lăsând Irakului veniturile din doar 35% din producția proprie de petrol.** În plus, mare parte din petrolul exportat din Irak nu este măsurat, așa că nimeni nu știe cu adevărat cât de mult din petrolul Irakului este literalmente furat prin această metodă. Doar suma măsurată este împărțită 65/35. **În cazul Libiei, tot petrolul este confiscat de aceiași bancheri evrei, iar armata SUA având o prezență permanentă de aplicare a legii.** Am tratat acest detaliu într-un articol anterior pe care vă îndemn să-l citiți.[50] Cu Siria, ei nu au putut deturna întreaga țară datorită prezenței Rusiei, dar armata americană a reușit să preia controlul deplin asupra câmpurilor petroliere ale Siriei în numele acelor bancheri. **Siria astăzi, ca și Libia, nu primește niciun venit din vânzarea propriului petrol.**

Mai mult decât atât, **mafia evreiască din City of London** și-a instalat propriile bănci centrale private în Irak și Libia și, prin acest mijloc, va jefui aceste două țări cu încă trilioane. De asemenea, în Irak, o mare parte sau chiar cea mai mare parte a activității

comerciale profitabile a fost preluată de acești oameni blestemați. Nu există nicio sursă de date pentru a estima amploarea jafurilor din aceste surse secundare.

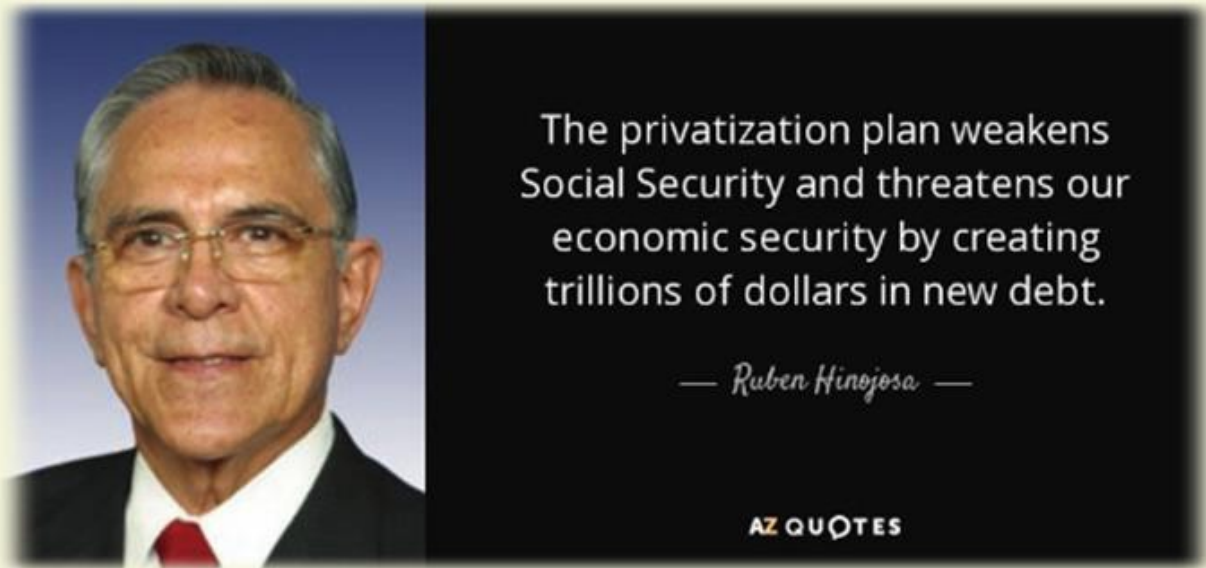
**Este de o importanță imensă să remarcăm că deturnarea câmpurilor petroliere ale Siriei, a Irakului și Libiei a fost făcută în întregime de armata SUA, acționând ca o armată privată a bancherilor khazari.** [51] Guvernul SUA a absorbit întregul cost al războaielor – cu trilioane de dolari împrumutate cu dobândă de la aceiași evrei, a luat toate victimele pe câmpul de luptă și de atunci a acționat ca responsabil militar cu normă întreagă a „proprietății” evreilor asupra acestor națiuni. – fără niciun beneficiu pentru Statele Unite. **Toți banii și avantajele politice au revenit evreilor khazari din City of London. Guvernul SUA raspunde pur și simplu la comanda stăpânului de pe Wal Street si City of London.**

Prețurile medii ale petrolului sunt notoriu dificil de calculat, dar, pentru perioadele recente implicate aici, am luat o medie ajustată la inflație de 80 de dolari pe baril. Producția Irakului a fost istoric de aproximativ 3,0 milioane de barili pe zi, acum până la 3,5 milioane, deci aproximativ 300 de milioane de dolari pe zi, dintre care 200 de milioane de dolari sunt luate de bancherii evrei din City of London. În jur de 1,5 trilioane de dolari până acum.

Producția Libiei a scăzut la zero la invazie, dar de atunci a fost în medie de aproximativ 1,5 milioane de barili pe zi, sau aproximativ 450 de miliarde de dolari până în prezent. Siria produce 500.000 de barili pe zi, din care bancherii evrei iau tot. În jur de 150 de miliarde de dolari până acum. Adăugând aceste trei, ne oferă până acum aproximativ 2 trilioane de dolari sau aproximativ 3 trilioane de dolari dacă luăm în considerare dobânda compusă la 5%.

**Leger Entry/Bilanț: 3 trilioane de dolari în dolari de astăzi**

## (20) Privatizare, partea 1



Există unii care cred că predarea serviciilor sau a activelor guvernamentale către întreprinderi private este o mișcare înțeleaptă, deoarece, după cum ni se spune, guvernele sunt umflate birocratic și ineficiente, iar companiile private pot fi aproape inevitabil mult mai eficiente. În viața reală, nu am reușit să descopăr nici măcar un exemplu în care această teorie mitică sa dovedit adevărată. În schimb, **întreprinderea privată urmează în mod inevitabil aceeași cale – cea a maximizării profitului prin creșterea prețurilor și reducerea serviciilor.** Și mai rău, pare imposibil să găsim un exemplu de privatizare care nu a fost întunecat de corupție și plăți din partea legislaturii și a oficialilor guvernamentali. Exemplele nu sunt greu de găsit.

În Marea Britanie, prietenii noștri bancheri evrei au aranjat privatizarea British Rail – Cale Ferată, după care l-au uscat și l-au aruncat în pământ, astfel încât guvernul Regatului Unit a trebuit să o ia înapoi și să o reconstruiască. **După ce au reconstruit sistemul feroviar și l-au făcut să funcționeze constant și profitabil, bancherii noștri evrei au dat o altă lovitură și au privatizat-o din nou.** Costul pentru publicul britanic a fost de miliarde.

Tot cu Marea Britanie, aceiași bancheri au aranjat (sau au mituit) privatizarea Royal Mail – Poștei Regale. Cu toate acestea, imediat înainte de a negocia prețul de vânzare, syndicatele de la Royal Mail au devenit brusc amărâte de conducerea lor și au propus o grevă totală pe termen lung, scoțând astfel bazele de sub prețul de vânzare și făcând Royal Mail aproape fără valoare, având în vedere gravele conflicte de muncă ce urmează.

Dar apoi, în mod magic, întrucât vânzarea a avut loc la un preț mult redus, sindicatele au fost din nou destul de fericite și nu a mai avut loc nicio grevă. Mai dezamăgitor a fost că, într-un fel, în mod inexplicabil, prețul de vânzare părea să fi inclus doar valoarea serviciului de livrare a corespondenței și să fi omis în totalitate miliardele de dolari de proprietăți de prim rang deținute de Royal Mail în centrul Londrei. O „supraveghere inexplicabilă”, dar, într-o democrație, nimeni nu este de vină.[52]

În Canada, în provincia Ontario, oficialii guvernamentali au vândut într-un contract de închiriere pe 99 de ani, cea mai aglomerată autostradă din America de Nord, pentru 2 miliarde de dolari. Câțiva ani mai târziu, noii proprietari au vândut 10% din investiția lor unor prieteni pentru 10 miliarde de dolari, ceea ce înseamnă că guvernul Ontario a vândut un activ de 100 de miliarde de dolari pentru 2 miliarde de dolari. Și mai rău, noii proprietari au crescut taxele atât de mari încât toți șoferii încearcă să folosească alte autostrăzi, creând o astfel de congestie încât provincia nu are de ales decât să construiască noi autostrăzi. **Din păcate, ei nu pot face acest lucru, deoarece condițiile vânzării lor inițiale interzic guvernului să construiască noi autostrăzi pentru a nu „concura” cu cea veche, cu excepția cazului în care cele noi sunt predate și ele „noilor proprietari”.**

În SUA, sistemul închisorii costa 20 de miliarde de dolari pe an. După ce a privatizat doar o parte din acesta, același sistem îi costă acum pe contribuabilii americani mai mult de 80 de miliarde de dolari pe an, **unele închisori fiind atât de inumane în condițiile lor încât instanțele ordonă închiderea lor.** Și nu este doar sistemul închisorii, ci și sistemul de eliberare condiționată și multe altele, toate sângerând națiunea. **În toate țările occidentale, acești bancheri evrei și prietenii lor forțează neîncetat pentru privatizarea aproape a oricărui lucru în care s-ar putea face bani.** În mod normal, ei concediază majoritatea personalului pentru a reduce costurile și, de asemenea, pentru a evita orice întreținere care nu este critică. Teoria, în baza acestor „închirieri” pe termen lung, este de a canibaliza bunul în sine, astfel încât la sfârșitul perioadei de leasing, când activul este returnat, valoarea acestuia să fie exact zero. **Aceasta este teoria maximizării profitului în condiții de privatizare.**

În toate țările occidentale, totul, de la aeroporturi la închisori, la educație, comunicații, transport și orice fel de servicii guvernamentale este încet, **încet “privatizat”, producând literalmente trilioane în profit pentru noii deținători și falimentând încet națiunile.** Acesta este un program atât de enorm care implică atât de multe țări, atât de multe tipuri de infrastructură și atât de multe tipuri de servicii guvernamentale, încât orice estimare sensibilă a jafurilor este imposibilă. Prin urmare, nu voi face nicio intrare la Bilanț, dar voi afirma cu tărie că jefuirea aici – transferul activelor suverane în mâinile câtorva bancheri – este de zeci de trilioane de dolari.[53][54]

**Leger Entry/ Bilanț: 0 trilion de dolari în dolari de astăzi**



## (20) Privatizare, partea 2



Mai mult decât atât, există cel puțin sute și, mai probabil, mii de curente subterane în această afacere de privatizare, care de cele mai multe ori este condusă ca un furt. Trebuie remarcat cu accent că cele peste 50 de națiuni în care SUA au răsturnat un guvern legitim și au instalat un dictator conform, ar fi trecut foarte repede prin același proces de „privatizare”, armata SUA și Departamentul de Stat specificând noului dictator porțiunile din infrastructura țării sale să fie confiscată. Nimic din toate acestea nu ar fi fost plătit, iar aceste ocazii au avut loc în multe alte națiuni. Ca un exemplu, **a fost raportat inițial în ziarul “New York Times”, apoi a fost suprimat rapid peste tot că, după distrugerea Iugoslaviei, George Soros și Madeleine Albright au primit „proprietatea” întregii infrastructuri de comunicații a Kosovo – declarată ca având o valoare de 800 de milioane de dolari.**

Este probabil ca toată fosta Iugoslavie să fi suferit aceeași soartă, dar știrile sunt interzise total și nu este permisă scurgerea de informații. Irakul și Libia au suferit aceleași consecințe și atât de multe alte națiuni se află în aceeași poziție. Fără o hartă mondială a acestei așa-numite „privatizări”, nu putem ști niciodată adevăratul total, dar trebuie să fie imens.[55]

**Leger Entry/ Bilanț: 0 trilion de dolari în dolari de astăzi**

## (21) Banca Mondială și FMI. Infrastructură și datorii



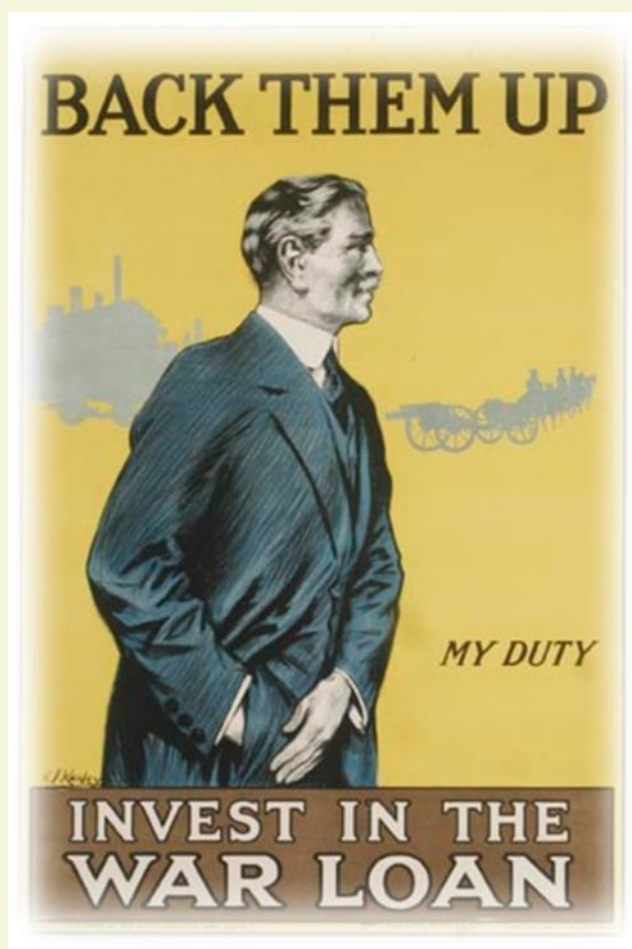
Această categorie este puțin mai ușoară decât cea de mai sus. **În mod obișnuit, bancherii noștri evrei finanțează împrumuturi guvernamentale în mod privat sau prin FMI sau Banca Mondială și fac acest lucru atunci când ratele dobânzilor în USD sunt la un nivel scăzut. Apoi, ei împing datoria în creștere asupra unei țări până când aceasta depășește orice nivel normal, apoi au cerut FED din SUA să majoreze ratele dobânzilor și să pună efectiv aceste națiuni în faliment. Deoarece țările nu au numerar pentru a-și rambursa împrumuturile, bancherii noștri evrei iau infrastructura în loc de plată. Ei vor lua, de asemenea, terenul arabil, CEEA CE S-A ÎNTÂMPLAT RECENT CU UCRAINA, deși mass-media (deținută de evrei) pare să nu cunoască acest lucru.** A existat un raport recent în presă conform căruia Rothschild a trebuit să formeze o nouă bancă doar pentru a deține toate terenurile arabile care fuseseră confiscate prin aceste metode. **Evreii khazari sunt și ei după sursele natural de apă, președintele Nestlé susținând public că „a bea apă nu este un drept. Este o marfă și ar trebui să fie prețuită și vândută ca orice altă marfă”.** În urmă cu câțiva ani, **Jenna Bush**, fiica lui GW, a preluat, pentru o sumă infimă, proprietatea celui mai mare acvifer de apă din America de Sud – în numele prietenilor ei evrei, ea fiind casatorita, ca toate fiicele președinților, cu un evreu. **Există țări în care mai mult de 70% din întreaga infrastructură, inclusiv căile ferate, companiile aeriene și aeroporturile, porturile de transport maritim, bancile, terenurile arabile – și apă – și multe altele sunt deținute de acești bancheri evrei din City of London.**

**Un bun exemplu actual este Grecia.**[56] Situația era atât de jalnică, iar lăcomia bancherilor atât de puternică, încât Grecia a fost nevoită să plaseze întregul stoc de infrastructură al țării – totul – într-un trust luxemburghez „deținut privat” care era „în afara puterii sau influenței” Guvernului grec. Valoarea a fost de aproximativ 3 trilioane de dolari și a dispărut la prețul ales de bancherii să plătească pentru piesele sale – dacă mai este ceva de platit. **Includ doar Grecia în această intrare de cont și ignor**

**multe zeci de alte națiuni care au fost plasate în această poziție cu 100 de ani în urmă.** Cu siguranță, totalurile sunt în zeci de trilioane, dar nu avem detaliile pe care să ne bazăm o estimare.[57][58][59]

**Leger Entry/Bilanț: 3 trilioane de dolari în dolari de astăzi**

## **(22) Finanțarea războiului**



**Nu mai este un secret faptul că aceiași bancheri evrei au finanțat de obicei ambele părți beligerante ale majorității, dacă chiar toate, a războaiele din istoria recentă.** Consensul general este că războiul din Irak a costat SUA în jur de 2 trilioane de dolari,[60] iar Forbes susține că costul în Libia era de 2 miliarde de dolari pe zi,[61] toate acestea fiind împrumutate de la FED. Nu putem ști câți bani au fost împrumutați de la bancherii evrei din City of London pentru a finanța toate conflictele militare din istoria recentă și, prin urmare, nu putem pune un preț pe dobânda plătită, dar este extrem de important să realizăm că aceste sume totale nu sunt mici. Ca un indiciu al costului real, Imperiul Britanic care a fost la un moment dat conducătorul lumii, un imperiu pe care soarele nu apunea niciodată, iar „Britannia a condus valurile” pentru o perioadă foarte lungă de timp, a fost “privatizate” evreilor. **Iar evreii au împins Anglia în două războaie pe care nimeni nu le-a dorit și, în cele din urmă, Marea**

**Britanie a fost în faliment și a implorat SUA pentru împrumuturi pentru a împiedica „un Dunkerque financiar”.** Anglia a împrumutat toți banii pentru a-și finanța partea din Primul Război Mondial și a pierdut 40% din imperiul său pentru a rambursa acele împrumuturi. **Al Doilea Război Mondial a costat Marea Britanie restul imperiului său și a lăsat națiunea în faliment. Primul Război Mondial a costat Marea Britanie aproximativ 7 trilioane de dolari în dolari de astăzi, iar cel de-al Doilea Război Mondial a fost mult mai rău.** Din nou, nu putem ști cu exactitate câți bani s-au împrumutat de la bancherii evrei și nici suma dobânzii plătite, dar amploarea ambelor ar fi fost considerabilă, deoarece costul estimat pentru toate țările a fost de aproape 50 de trilioane de dolari în dolari de astăzi.[62][63][64][65]

**Știm că atunci când Războiul Civil a fost declanșat în SUA, Rothschildzii londonezi susțineau Uniunea, iar Rothschild francezi susțineau Sudul.** Toată lumea a făcut avere și până în 1861 SUA aveau datorii de 100 de milioane de dolari. Dar nu avem informații despre totalul dobânzii plătite. **Știm că Rothschild (prin Jacob Schiff) a împrumutat Japoniei 200 de milioane de dolari în 1905 pentru a-și finanța războiul cu Rusia.** Asta ar fi aproximativ 60 de miliarde de dolari în dolari de astăzi, iar un alt grup de bancheri evrei au finanțat Rusia în aceeași măsură, ambele părți vânzând arme de la fabricile de armament ale lui **Rothschild din Germania.** În acest caz, cunoaștem sumele împrumutate, dar nu există informații despre sumele de rambursare a dobânzii și nici despre veniturile și profitul din vânzarea armelor de război. Pur și simplu nu există suficiente detalii publice pentru a determina creșterea bogăției de către acești bancheri din instigarea și finanțarea tuturor acestor războaie. Totalurile trebuie să fie de multe trilioane, dar nu avem o bază solidă pentru estimare, așa că nu există nicio intrare legală.

Pe măsură ce se apropia cel de-al Doilea Război Mondial, aceiași bancheri nu numai că au împins SUA în război, dar le-au împrumutat americanilor banii pentru a-l plăti. Până la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, SUA au trecut de la 33 de miliarde de dolari la 285 de miliarde de dolari în datorii, totul pentru a-i ajuta pe prietenii noștri bancheri evrei să lanseze și să lupte un război pe care nimeni în afară de ei nu și-l dorea. Este chiar mai rău decât îți imaginezi. Acești bancheri aveau nevoie și de alte țări în război, dar nu au vrut să le împrumute banii, deoarece economiile lor nu erau considerate suficient de lipsite de riscuri, iar acest lucru se aplica chiar Angliei. Soluția a fost să împrumuți banii SUA, apoi să-i împingem pe americani să facă toate acele împrumuturi de război, să-i ținem fericiți pe evrei nu numai prin menținerea tuturor țărilor în război, ci prin asigurarea efectivă de către SUA a tuturor datoriilor. Prin urmare, datoria de 285 de miliarde de dolari care, pentru comparație, ar fi de aproximativ 12 trilioane de dolari în dolari de astăzi. **Datoria nu a fost niciodată plătită;** nu există suficiente înregistrări disponibile pentru a documenta dobânda totală plătită bancherilor evrei pentru finanțarea războiului, nici pentru SUA și nici pentru toate națiunile lumii, astfel încât acest articol nu primește nicio intrare legală. În ceea ce privește magnitudinea, totuși, suma este din nou, cu siguranță, în zeci de trilioane de dolari de astăzi.

**Leger Entry/Bilanț: 0 trilion de dolari în dolari de astăzi**

## (23) Moneda mea, dar problema e a ta



După sfârșitul celui de-al Doilea Război, marile națiuni ale lumii au aranjat ceea ce numim „Standardul de aur”, ceea ce însemna că o țară nu putea tipări mai mulți bani decât avea de fapt în rezerve de aur. Acest lucru era menit să mențină stabilitatea și să evite orice tipărire excesivă de bani care ar duce la inflație și ar putea distruge sistemul monetar internațional – așa cum făcuseră evreii în mod repetat în trecut. În teorie, toate datoriile internaționale urmau să fie decontate în aur, dar în practică acest lucru era greu și incomod. Deoarece dolarul american exista în volum mare și era – teoretic – pe deplin garantat pentru a fi schimbat în aur în orice moment, toate națiunile și-au decontat pur și simplu conturile în dolari americani. DAR CREDINȚA ÎN A FACE ACEST LUCRU A FOST BAZATĂ PE PROMISIUNEA CĂ ORICE NAȚIUNE AR PUTEA, ÎN ORICE MOMENT, SĂ-ȘI SCHIMBE DEȚINERILE DE DOLARI SUA CU AUR REAL.

Sistemul a funcționat suficient de bine timp de aproximativ 20 de ani, până când, la începutul anului 1971, SUA au fost supuse unei presiuni financiare enorme din cauza sumelor uriașe pe care le împrumutase pentru a-și finanța atrocitățile militare din Vietnam. Finalul a venit când Franța, nu oarbă la ceea ce se întâmplă și îngrijorată de capacitatea SUA de a menține valoarea dolarului, a insistat să schimbe toate deținerile sale în dolari cu aur, conform acordului. Oferta de aur a SUA a fost insuficientă pentru a se conforma, iar FED s-a confruntat cu posibilitatea foarte reală ca toate națiunile să ceară un schimb. În fața acestei presiuni, bancherii evrei au declarat unilateral acordul financiar mondial nul și neavenit, au forțat retragerea SUA din participarea la standardul aur, iar FED a refuzat să convertească în aur deținerile în dolari străini ale oricărei națiuni. Acest lucru a

lăsat toate țările lumii să dețină nenumărate trilioane de dolari americani care nu mai aveau nicio valoare fixă sau garantată, dar care se vor deprecia cu siguranță, deoarece SUA tipăriu într-adevăr volume enorme de dolari pentru a-și finanța războiul din Vietnam. La acea vreme, secretarul american al **Trezoreriei John Connally** a spus lumii: **„Este moneda noastră, dar este problema ta”**. Întrucât toate națiunile acumulasera dolari SUA cu bună-credință, dar acum nu aveau cum să-i dispună, nu aveau de ales decât să folosească în continuare același dolar american, acum de valoare nedeterminată, pentru toate tranzacțiile internaționale.

Acest singur act al capitalismului prădător evreiesc a impus lumii o sancțiune financiară uimitoare, devastând valorile rezervelor valutare ale altor națiuni. După ce a renunțat la Standardul Aur – **Acordul de la Bretton Woods**, FED a continuat să imprime volume uriașe de bani, trimitând lumea occidentală într-o spirală inflaționistă intensă. **De la data implicită a SUA din 1971 până în 1981 sau 1982, dolarul american s-a depreciat cu peste 95%**, reprezentând un transfer de bogăție aproape inimaginabil de uriaș din întreaga lume către evreii din FED, deoarece toate națiunile care dețin dolari americani au suferit asta, gradul de pierdere a rezervelor lor valutare, în timp ce datoriile SUA au rămas în dolari americani puternic depreciați, rambursând astfel datoria externă la 5%. În 1971, o casă bună în SUA costa doar 25.000 de dolari. Până în 1976, aceeași casă era de peste 100.000 de dolari, iar până în 1983 prețul era de aproximativ 250.000 de dolari. Aceste prețuri reprezintă cu exactitate deprecierea dolarului american în acel deceniu.

Beneficiul pentru bancherii noștri evrei preferați? Ei bine, prețul aurului în 1971, când au ucis Gold Standard, era de aproximativ 40 de dolari pe uncie. Astăzi, acel aur valorează 1.700 de dolari pe uncie. Pe de altă parte, moneda de hârtie pe care toate celelalte guverne trebuiau să o accepte apoi în locul aurului lor, sa depreciat cu aproximativ 95% de atunci. Nu există o modalitate exactă de a evalua acest lucru. Prejudiciul financiar acumulat asupra economiilor naționale ale lumii este de cel puțin sute de trilioane de dolari, dacă nu chiar de mii de trilioane. **Daunele sunt atât de mari, atât de extinse și atât de cuprinzătoare, încât este imposibil să contemplați măcar o măsurătoare.**

Dar să nu pierdem punctul principal. Nu „*guvernul SUA*” sau „*Trezoreria SUA*” a luat această decizie. Mai degrabă, a fost făcută pentru evrei de către Rothschild și ceilalți proprietari evrei ai FED și City of London pentru a-și menține rezervele de aur și a le proteja valoarea. A fost pur și simplu o altă salvare pentru bancherii evrei, în acest caz la marele cost al lumii întregi. Dacă am putea pune un număr pe cost. Dar nu putem.

**Leger Entry/Bilanț: 0 trilion de dolari în dolari de astăzi**

## Epilog

### Conspirația „Cel mai bogat om din lume”.



După cum se poate deduce din cele de mai sus, **adevărata bogăție a lumii nu a venit niciodată din proprietatea corporativă, ci din finanțarea războaielor, din deținerea băncilor centrale ale națiunilor și din furtul și activitatea criminală la scară internațională vastă.** Cantitatea mare de proprietate corporativă evreiască astăzi nu este începutul acumulării de bogăție, ci doar ultimul pas al procesului. Așa cum este adevărat în cazul întregii crime organizate, **trilioanele de dolari implicate în proprietatea corporativă menționate la început provin doar din reinvestirea profiturilor criminale în întreprinderi legitime.**

Ar trebui să fie evident din cele de mai sus că oameni precum **Gates, Buffett și Bezos** nu sunt candidați la titlul de Cel mai bogat om din lume. **Elon Musk, cu presupusele sale 200 de miliarde de dolari, abia se califică drept schimb de buzunar, oameni precum George Soros și miliardele sale meschine nici măcar nu se califică drept scame de buzunar.** Mass-media ne-a mințit de zeci de ani și ne-a trimis să căutăm în toate locurile greșite. Publicațiile evreiești de astăzi au multe articole despre „*Cei mai bogați evrei din lume*”[66], sau „*Cei mai influenți evrei*”[67], dar toate

astea sunt prostii, enumerand indivizi precum Zuckerberg sau Soros sau Sheldon Adelson la vârf. **Nimic din toate acestea nu este întâmplător; este doar o modalitate de a distra atenția de la sursele reale de bani și putere și poate nu este surprinzător că fiecare ziar și revistă care abordează acest subiect va urma același model.** Ceea ce este surprinzător este că oameni precum Bill Gates și Warren Buffett participă la această șaradă atunci când trebuie să cunoască atât de clar adevărul propriilor poziții. Niciunul dintre acești bărbați nu poate fi atât de naiv sau ignorant, ceea ce implică cu siguranță o conspirație a tăcerii.

Ca o parte, majoritatea fiecărui om care construiește ceva din substanță are o dorință aproape genetică de a o transmite urmașilor săi, pentru a crea poate chiar și o mică dinastie de familie care ar putea continua în timp. Dar a observat cineva că doar oameni precum Bill Gates și Warren Buffet nu au un astfel de impuls și sunt hotărâți să dea totul la sfârșit? De ce nu există Rothschild pe această listă, nici Sassoons, nici Kadoories, nici Goldman Saches? Este această filantropie terminală un defect doar al goyim-ului? Putem presupune în mod rezonabil că această tendință rezultă din presiune, iar bănuiala mea este că această presiune ar rezulta din obligații datorate finanțării. Asta înseamnă că Gates și Buffett nu și-au creat imperiile în întregime singuri; **Bănuiesc că li s-au oferit idei, planificare, multă finanțare și multă agresivitate diplomatică evreiască pentru a fi realizat ceea ce au făcut.** Prețul de plătit este că nu îl iei cu tine când mergi. Un lucru pe care evreii nu îl finanțează este concurența pentru ei înșiși.

**Întemeierea și construirea unor mari averi corporative nu este în mod normal un proces rapid.** Desigur, există întotdeauna excepții, dar în general lucrurile necesită timp. Înțelepciunea convențională, care s-a dovedit adevărată în repetate rânduri, este că „este nevoie de prima generație pentru a o face, iar a doua generație pentru a o face cu adevărat mare”. **Evreii, funcționând ca o unitate organică, pot scurtcircuita acest proces.** Luați în considerare Indigo Books & Music, început de evreica Heather Reisman cu doar aproximativ 25 de ani în urmă, a dus la falimentul financiar al celui mai mare vânzător de cărți independent din Canada și la preluarea sau eliminarea tuturor celorlalți concurenți care au întâmpinat brusc „dificultăți financiare”. Astăzi, Indigo este singurul lanț de librării majore în limba engleză din Canada și cel mai mare comerciant cu amănuntul de cărți, cadouri și jucării specializate din țară, cu venituri anuale de peste 1 miliard de dolari. Evreii controlează industria editării de cărți și se pot asigura că librăria dvs. nu are stoc dacă refuzați să vindeți. Ei controlează în mod colectiv o mare parte din finanțare și distribuție și pot forța preluări sau faliment. **Nu există nicio apărare împotriva unui atac hotărât evreiesc. Acești oameni funcționează ca gangsteri și au la dispoziție finanțare nelimitată pentru a prelua aproape în voie un sector industrial.**

Punctul important este că planificarea acestor preluări de sector are rareori originea în fața publică a operațiunii. În schimb, acestea sunt adesea părți conectate ale unui plan mondial pe termen lung pentru controlul acestor sectoare. Am tratat o parte dintre acestea într-un articol anterior intitulat „Eroii corporativi evrei de astăzi – Virgin Births



All"[68] Este evident că nici Zuckerberg, nici Google Twins nu au fost capabili să creeze aproape instantaneu un lider mondial în sectoarele lor respective. Pentru a realiza un astfel de rezultat este nevoie de finanțare nelimitată și aplicarea unor sume enorme de presiuni financiare și politice, plus o planificare hotărâtă și sprijin mass-media intens. Acest lucru se aplică în mod egal și altora precum Wikipedia, Amazon, Starbucks și mulți alții care păreau să vină aproape de nicăieri pentru a fi lideri mondiali într-un timp foarte scurt. Procesul a fost același în toate cazurile și, cu siguranță, se aplică astăzi „Cel mai bogat om din lume”, Elon Musk.

**Tot ce trebuie să faci este să te gândești.** Folosind ca exemplu pe **Elon Musk**, bărbatul părea să vină de nicăieri și totuși, brusc, „deține” cel mai mare producător auto din lume. Musk a început în același timp un program agresiv de lansare a zeci de mii de sateliți de comunicații, iar apoi SpaceX, „compania privată de zboruri spațiale a lui Elon Musk”, producătorul navei spațiale, planificând misiuni ale Stației Spațiale Internaționale, nu mai puțin. Apoi îl avem pe Musk care cumpără Twitter pentru 44 de miliarde de dolari.

În ultimii 100 de ani, oricine a încercat să creeze o nouă companie și o nouă marcă de automobile s-a confruntat cu un dezastru, dar Musk aparent nu a experimentat nici un sughiț cu Tesla, care este brusc favoritul mondial. Acest lucru ar fi necesitat probabil zece ani de planificare și proiectare, planificarea fabricilor și a producției, crearea liniilor de aprovizionare, testarea și certificarea și multe altele, dar cu Tesla totul s-a întâmplat aparent peste noapte în vid. Să credem că Elon Musk a proiectat Tesla? **Nu există nicio dovadă că Musk are capacitatea de a proiecta chiar și o joja de ulei, cu atât mai puțin o mașină întregă, așa că cum s-au întâmplat toate acestea și care a fost sursa fondului de miliarde necesare pentru a duce acest proiect la bun sfârșit?** Musk nu a jucat niciun rol în crearea Tesla. El a apărut cumva la sfârșit, „deținând” compania.

În mod similar, programul agresiv de sateliți de comunicații pe care l-a lansat „Elon Musk”; și acest lucru ar necesita mulți ani de planificare și proiectare, ca să nu mai vorbim despre amenajarea instalațiilor de lansare și obținerea necesarului de mii de clienți plători. Acest lucru ar necesita din nou ani și miliarde de dolari în finanțare, dar, la fel ca programul de zbor spațial al lui Bezos, acesta a apărut brusc în plină floare, funcționând, lansat și gata de plecare. **Cine a planificat asta?** Cu siguranță nu a fost Musk, așa că cine era în spatele lui? Și banii pentru toate acestea au venit de unde? **Tesla lui „Musk” nu a făcut niciodată profit, așa că de unde ar obține miliardele pentru un sistem de zeci de mii de sateliți de comunicații?** Nimic de genul acesta nu se poate întâmpla fără un deceniu sau mai mult de planificare intensivă și o investiție enormă și, evident, nimic din toate acestea nu a venit de la Musk.

Acestea ar fi o provocare suficientă pentru orice bărbat, dar apoi l-am pus pe „Elon Musk” să cumpere Twitter pentru 44 de miliarde de dolari. Cum s-ar întâmpla asta? Ni se spune că Musk are dintr-o dată o bogăție de – vag – 200 de miliarde de dolari, fără

detalii, dar probabil din acțiunile din „sa” Tesla. Dar trebuie să presupunem că Musk are o sumă suplimentară de 44 de miliarde de dolari în numerar la bancă pentru a cumpăra Twitter? Acest lucru nu este posibil și Musk nu își vinde jumătate din interesul său în acțiunile Tesla pentru a o finanța, deci care este sursa banilor? Mass-media confundă acest lucru oferind doar câțiva octeți de sunet, dar niciun detaliu și, prin urmare, avem gânduri libere în mintea noastră că Musk este foarte bogat și și-ar putea permite cumva să cumpere Twitter, dar tot ce trebuie să facem este să ne gândim să realizăm că este imposibil.

**Imaginea este întunecată deoarece ambițiile politice ale evreilor khazari nu pot fi separate de intențiile lor financiare.** Sistemul de satelit „Musk” va consta în cele din urmă din 35.000 de sateliți de comunicații – militari, nu civili – dintre care unii sunt deja utilizați în Ucraina. **Evreii khazari din City of London sunt disperăți pentru al treilea război mondial, dar nu au armată proprie și trebuie să depindă de menținerea supremației militare a SUA (ca armată privată a bancherilor).** Dacă nu ți-a trecut deja prin cap, motivul acestei dezvoltări a fost că chinezii au dovedit că pot doborî sateliții de supraveghere și comunicații din SUA, prezentând astfel o amenințare existențială la războiul american cu China și Rusia. Soluția este inteligentă și, de asemenea, evidentă: nu poți doborî 35.000 de sateliți de comunicații minusculi, menținând astfel supremația în comunicarea pe câmpul de luptă al SUA. Finanțarea este interesantă pentru că, în mod normal, evreii împing SUA să facă toate aceste investiții militare, dar SUA nu mai au banii pentru toate aceste eforturi și, prin urmare, nu au avut de ales decât să finanțeze ei înșiși acest lucru – **și să le canalizeze prin Musk pentru a deghiza originea.** Nu există altă sursă pentru finanțarea unui proiect atât de masiv. Este evident că finanțarea nu a venit de la „Elon Musk”, deoarece Tesla „sa” încă nu poate obține profit, așa că de unde ar obține banii pentru dezvoltarea satelitului? **Bancherii evrei din City of London sunt singura sursă.**

Este la fel ca „Mark Zuckerberg” acum câțiva ani cumpărând și înființând companii pentru a produce drone militare și baloane de mare altitudine, acestea din urmă pentru că dragul Mark dorea ca toată lumea din lume să aibă acces la Internet. Nu chiar. **Baloanele de mare altitudine nu erau pentru acces la internet, ci pentru comunicații militare cu dronele pe care „Facebook” le producea, drone purtând focoașe care ar putea comunica prin intermediul baloanelor dacă China ar distruge toți sateliții de comunicații militari americani.** Din câte mi-am dat seama, nimeni nu s-a întrebat de ce „Facebook” producea drone militare și sistemele lor de comunicații. Din nou, nu este posibil să împingă acest cost asupra armatei SUA, **asa că evreii din orașul Londrei l-au trecut prin Facebook pentru a-l deghiza ca o întreprindere civilă și a ascunde adevărata sursă – și intenția – de la control.**

Înapoi la Tesla. Dacă vă faceți timp să citiți tratatul de liceu al lui Musk despre transportul hiperbucului[69], sau ascultați-i mesajele media, este evident că bărbatul nu are inteligența necesară pentru a-și fi atins poziția independent. Nu este evident, cel puțin pentru mine, că el știe ceva despre ceva și așa spune același lucru pentru Zuckerberg și gemenii Google. **Acești oameni sunt doar frontmen oameni de**

**fatada pentru cineva care chiar are toți banii. Și planurile.** Dar ar trebui să credem că Elon „concentrează-te-pe-zâmbetul-meu-drăguț-de-la -8-ani-și-adorabilul-meu-de-la -3-ani-ochi-priviți-în-o-parte „Îmi dau seama cât de prost sunt” Musk, este dintr-o dată Cel mai bogat om din lume din proiectarea de mașini, sateliți și nave spațiale și numai raiul știe tot ce a mai inventat nenorocitul. Ce gunoi.

Acest ultim punct merită atenție. **Îl vezi pe Warren Buffett pozând cu un zâmbet prost și cu ochi adorabili** pentru a seduce toate mamele să-și încurajeze fiicele să-și cumpere acțiunile companiei? Ce fel de om, aparent CEO-ul companiilor internaționale de un trilion de dolari, se comportă într-un mod atât de prostesc? Un pitic mental cu probleme emoționale grave, nimeni altcineva.

**Argumente similare sunt valabile pentru Zuckerberg, Bezos, Google Twins și alții.** Nimeni nu are cunoștințele sau abilitățile și nici finanțarea enormă pentru a face lucrurile pe care se presupune că le fac. Nici averea și nici abilitățile lor nu pot fi reale. Este mai ușor să accepți minciuna cum un Bill Gates, începând cu un Microsoft mic și construind peste 40 de ani într-un premiu de 50 de miliarde de dolari, **dar să pretinzi că un Elon Musk care, din cer senin, trece de la dormit în mașină și de a mânca frunze din copaci, dintr-o dată la proiectarea și producerea de mașini electrice și sateliți de comunicații militare și vehicule spațiale și multe altele, este o perspectivă prea ridicolă pentru a te deranja să o respingi.**

Unii susțin că Elon Musk nu este evreu. **Elon (אילון) sau Alon (אלון) este un nume masculin ebraic** care nu ar apărea pe vre- o listă de nume la ne evrei. Musk a urmat școlile evreiești din Africa de Sud. Mama lui, **Maye Haldeman**, este evreică, dar este listată ca „canadian”, care nu este un grup etnic. Există familii evreiești și alte relații (fratele lui Elon s-a căsătorit cu Jen Lewin) și multe altele. Legăturile lui Musk cu Israelul și cu evreii puternici au o istorie lungă, relația apropiată a lui Tesla cu tehnologia israeliană se întinde pe mulți ani, iar tehnologia sa de conducere autonomă este 100% evreiască, provenind de la compania israeliană Mobileye. **Musk are contacte strânse și la nivel înalt în Israel, s-a întâlnit cu Netanyahu (la reședința sa privată) de mai multe ori.În știri a apărut foarte recent că Evelyn de Rothschild a murit la o vârstă înaintată.[70]**

NYT a scris un necrolog complet fictiv, notabil în primul rând pentru minciunile uimitoare, **așa cum face NYT pentru fiecare criminal evreu care pleacă din această lume.** S-ar putea să vă intereseze să citiți tratatul iubitor al NYT despre Madeline Albright pentru a vă reîmprospăta memoria despre nebunia criminală a editorilor NYT. Potrivit acestora, acest Rothschild „Dând inițial puține promisiuni, s-a alăturat în cele din urmă firmei familiei și a ajuns la președinte, exercitând o influență vastă în afacerile financiare și politice ale Marii Britanii”. Acea parte este cu siguranță adevărată. Omul avea bănci, bănci de investiții, filiale de investiții și multe altele în aproximativ 30 de țări și **nu se pune problema „influenței sale vaste în afacerile**

**financiare și politice ale Marii Britanii”,** deoarece el a fost principalul om implicat în vânzarea de către Margaret Thatcher a tuturor Activelor din Regatul Unit pentru bancheri evrei. Dar apoi NYT ne-a spus că Evelyn de Rothschild valorează poate 2 miliarde de dolari.

Așadar, **Evelyn de Rothschild**, descendent și proprietar al celei mai mari dinastii bancare criminale din istoria lumii, una cu active recoltate din sute de ani de jaf și jaf, un om care deține literalmente sute de bănci și companii financiare din întreaga lume. a fost atât de plictisitor, atât de lent și de prost, încât chiar **și un mic rahat ca Zuckerberg** ar putea să vină de nicăieri și în doar câțiva ani să valorizeze de zece ori mai mult.

**Deci, cine sunt cu adevărat cei mai bogați bărbați din lume?** Ei bine, cine a finanțat ambele părți ale fiecărui război în ultimii 300 de ani? Starbucks? Cine a jefuit Africa de Sud de tot aurul și diamantele sale în ultimii 150 de ani? Președintele Victoria's Secret Underpants? Este Mark Zuckerberg care fură trilioane de petrol din Irak în fiecare an?

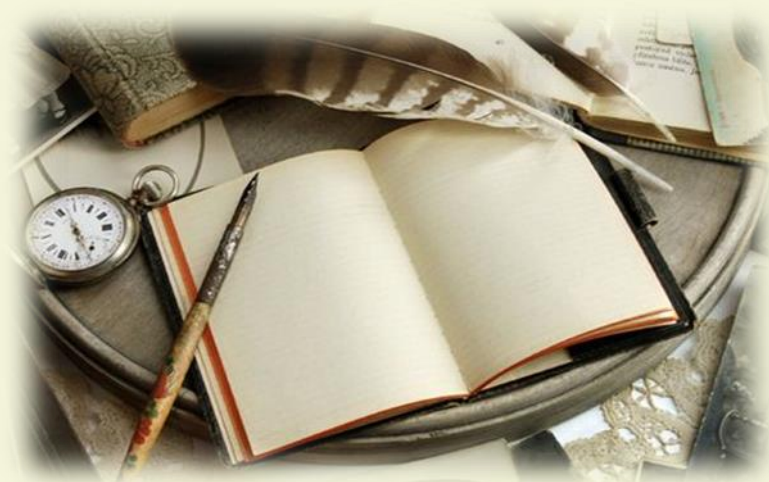
Nu mă îndoiesc că Jeff Bezos este un criminal, dar nu Bezos a fost cel care a conceput furtul întregului aur de la toate băncile lumii în anii 1930. **Cine deține până la 75 sau 80 dintre băncile centrale ale națiunilor lumii?** Niște goyim din Kansas?

**Mi se spune că sunt 13 familii care controlează întregul clan mondial, care operează din City of London.** Liderii din această listă sunt, fără îndoială, Rothschild, probabil începând cu **Jacob Rothschild, „Regele evreilor”,** urmat de rudele sale. Lista ar include cel mai probabil un Sassoon, un Warburg, un Goldman, un Moses Seif, Kuhn, Loeb, Salomon, un Sebag-Montefiori, acest grup împărțind active totale în sute de trilioane de dolari. Putem doar ghici despre ceilalți, dar putem fi foarte siguri că nici Bill Gates, nici Warren Buffett nu au fost vreodată pe această listă, iar Elon Musk și Jeff Bezos pot fi demiși cu un dispreț meritat.

Scopul acestui eseu a fost triplu:(1) de a aduce în atenția cititorilor existența unei conspirații de lungă durată cu privire la identificarea „Cel mai bogat om din lume”, (2) de a înlătura din discuție lista actuală a candidați și (3) să documenteze că un număr mic de familii de bănci evreiesti care operează în City of London au deținut timp de generații aceste recorduri de avere cu averi care sunt ordine de mărime peste orice ne-am fi imaginat.

**Am încredere că acest lucru a fost realizat spre satisfacția cititorilor.**

## Note



[1] **Vizualizarea istoriei de 200 de ani a ratelor dobânzilor din SUA**

<https://advisor.visualcapitalist.com/us-interest-rates/>

[2] **800 de ani de dobânzi. Dobânzile mari au declanșat Războiul Trandafirilor sau chiar Game of Thrones?**

<https://boscobelandpartners.com/politics/800-years-interest-rates-high-interest-rates-set-off-wars-roses-even-game-thrones/>

[3] **Cine deține lumea? Urmărirea a jumătate din acțiunile gigantilor corporativi la 30 de proprietari**

<https://theconversation.com/who-owns-the-world-tracing-half-the-corporate-giants-shares-to-30-owners-59963>

[4] **Cine stăpânește lumea**

<https://thethrivinginvestor.com/who-owns-the-world/>

[5] **Cine deține cele mai mari corporații din lume?**

<https://www.smartcompany.com.au/finance/owns-worlds-largest-corporations/>

[6] **Istorie antică evreiască: bănci și bancheri**

<https://www.jewishvirtuallibrary.org/banking-and-bankers>

[7] **Istoria băncilor evreiești**

[https://www.manfredlehmman.com/news/news\\_detail.cgi/173/0](https://www.manfredlehmman.com/news/news_detail.cgi/173/0)

[8] **Evreii și finanțele**

<https://www.myjewishlearning.com/article/usury-and-moneylending-in-judaism/>

[9] **Istoria Casei Rothschild**

<https://rense.com/general88/hist.htm>

[10] **SASSOON: De: Joseph Jacobs, Goodman Lipkind, J. Hyams**

<https://jewishencyclopedia.com/articles/13218-sassoon>

[11] **Precursor al Sindicatului Global al Crimei: Comerțul cu Opiu din secolul al XIX-lea**

<https://www.winterwatch.net/2022/08/precursor-to-the-global-crime-syndicate-the-19th-century-opium-trade/>

[12] **Războiul valutar, Song Hongbing**

<https://www.goodreads.com/book/show/18618477-currency-wars>

[13] **SCURT ISTORIE A MINERIEI DE AUR ÎN AFRICA DE SUD**

<https://www.miningforschools.co.za/lets-explore/gold/brief-history-of-gold-mining-in-sa>

[14] **PRODUCȚIA ISTORICĂ DE DIAMANTE**

<https://www.dmr.gov.za/LinkClick.aspx?fileticket=kTsuDj3GMDM%3D&portalid=0>

[15] **Prețurile aurului pe deceniu**

<https://sdbullion.com/gold-price-by-year>

[16] **Canalul Panama și modul intrigant în care a fost finanțat**

<https://panamaadvisoryinternationalgroup.com/testblog/news-from-panama/the-panama-canal-and-the-intriguing-way-it-was-financed/>

[17] **Guvernele nu au fost întotdeauna nevoite să plătească dobândă atunci când se împrumută de la Bank of Canada**

<https://thereview.ca/2019/02/01/governments-did-not-always-have-to-pay-interest-when-borrowing-from-bank-of-canada>

[18] **Datoria federală a Canadei**

<https://qualicumstitute.ca/federal-debt>

[19] **Cămătărie în Canada: 1,1 trilioane de dobânzi plătite pentru 600 de miliarde de datorii**

<https://medium.com/toronto-life/usury-in-canada-287001af6abe>

[20] **Canada plătește inutil 1 trilion de dolari în dobândă**

[https://www.chroniclejournal.com/opinion/letters\\_to\\_editor/canada-needlessly-pays-1-trillion-in-interest/article\\_b3885d76-97d4-11e6-a036-93b019abedd3.html](https://www.chroniclejournal.com/opinion/letters_to_editor/canada-needlessly-pays-1-trillion-in-interest/article_b3885d76-97d4-11e6-a036-93b019abedd3.html)

[21] **Dobânda anuală pentru datoria guvernamentală a Canadei se traduce în 7.000 USD pentru o familie de patru persoane**

<https://www.fraserinstitute.org/article/annual-interest-on-canadas-government-debt-translates-into-7000-for-a-family-of-four>

[22] **Hon. Paul Hellyer Video – Public Banking In America (Faceți clic pe „Omiteți anunțurile”)**

[23] **Ceasul datoriei Italiei: Demo în timp real care arată dimensiunea datoriei publice a Italiei**

<https://commodity.com/data/italy/debt-clock>

[24], [25] **Să avem o criză financiară: în primul rând, avem nevoie de o bancă centrală**

<https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/lets-have-a-financial-crisis-first-we-need-a-central-bank-october-07-2019-2>

[26] **Hershey Jr., Robert D. (21 iunie 1981). „Cum schimbă excesul de petrol”. The New York Times. Consultat la 30 decembrie 2015.]**

[27] **Distrugătorii democrației americane**  
<https://consortiumnews.com/2022/11/07/chris-hedges-destroyers-of-us-democracy>

[28] **Tendențe ale veniturilor din 1975 până în 2018**  
[https://www.rand.org/pubs/working\\_papers/WRA516-1.html](https://www.rand.org/pubs/working_papers/WRA516-1.html)

[29] **Primii 1% dintre americani au luat 50 de trilioane de dolari din partea de jos 90%**  
<https://time.com/5888024/50-trillion-income-inequality-america>

[30] **Cât aur a fost confiscat în 1933? | Istoricul confiscării aurului, Ordin executiv 6102**  
<https://www.sgtreport.com/2022/02/how-much-gold-was-confiscated-in-1933-gold-confiscation-history-executive-order-6102>

[31] **Confiscarea aurului din 1933 a FDR a fost o salvare a Băncii Rezervei Federale**  
<http://www.moonlightmint.com/bailout.htm>

[32] **Actul rezervei de aur din 1934**  
<https://www.federalreservehistory.org/essays/gold-reserve-act>

[33] **Actul bancar din 1935**  
<https://www.federalreservehistory.org/essays/banking-act-of-1935>

[34] **Legea privind achiziția de argint din 1934 din SUA**  
<https://www.cato.org/publications/commentary/americas-plan-destabilizaze-china>

[35] **Efectul Actului de cumpărare a argintului din 1934 asupra Statelor Unite, Chinei, Mexicului și Indiei.**  
<https://ia801201.us.archive.org/29/items/effectofsilverpuoorand/effectofsilverpuoorand.pdf>

[36] **Milton Friedman și Anna J. Schwartz. A Monetary History of the United States, 1867-193660 (Princeton: Princeton University Press, 1963), p. 485.**  
<https://fee.org/articles/origins-of-the-chinese-hyperinflation>

[37] **Cronologia datoriei federale a SUA**

[38] **How much gold is there in the world?**  
<https://www.bbc.com/news/magazine-21969100>

[39] **China Remembers a Vast Crime – The New York Times**  
<https://www.nytimes.com/2010/10/22/arts/22iht-MELVIN.html>

[40] **GOLD WARRIORS**  
<https://www.bluemoonofshanghai.com/wp-content/uploads/2022/10/Gold-Warriors.pdf>

[41] **Japan’s Golden Lily Project**  
<https://www.voltairenet.org/article30068.html>

[42] **Japan's Golden Lily Project**

<https://www.amazon.ca/Gold-Warriors-Americas-Recovery-Yamashitas/dp/184467531>

[43] **Japan's Golden Lily Project**

<https://rense.com/general49/sece.htm>

[44] **Chalmers Johnson Review of Seagrave's 'Gold Warriors'**,

<https://www.lrb.co.uk/the-paper/v25/n22/chalmers-johnson/the-looting-of-asia>

[45] **GOLD WARRIORS [45] RĂZBOINICII DE AUR**

<https://www.bluemoonofshanghai.com/wp-content/uploads/2022/10/Gold-Warriors.pdf>

[46] **Edward Michaud „Corregidor Insula comorilor a celui de-al doilea război mondial”**,

[https://www.corregidor.org/chs\\_trident/trident\\_01.htm](https://www.corregidor.org/chs_trident/trident_01.htm)

[47] **Edward Michaud Corregidor**

[https://corregidor.org/chs\\_trident/trident\\_03.htm](https://corregidor.org/chs_trident/trident_03.htm)

[48] **Națiunile construite pe minciuni – Volumul 1 – Cum s-au îmbogățit SUA**

<https://www.bluemoonofshanghai.com/wp-content/uploads/2022/10/ENGLISH-NATIONS-BUILT-ON-LIES-VOLUME-1-How-the-US-Became-Rich.pdf>

[49] **Cel mai mare furt de proprietate intelectuală din istorie: Operațiunea Paperclip**

<https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/the-greatest-intellectual-property-theft-in-history-operation-paperclip-november-16-2019/>

[50] **Umanitatea la răscruce – Conectarea punctelor la lumea noastră curajoasă**

<https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/2331/>

[51] **Armata privată a bancherilor**

<https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/the-bankers-private-army/>

[52] **Întreprinderea privată și binele național**

<https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/5652/>

[53] **O privire suplimentară asupra privatizării**

<https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/5647/>

[54] **Harta mondială a privatizării**

<https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/5634/>

[55] **Harta mondială a privatizării**

<https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/5634/>

[56] **Umanitatea la răscruce – Conectarea punctelor la lumea noastră curajoasă**

<https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/2331/>

[57] **LIBOR – ratele dobânzilor LIBOR curente**

<https://www.global-rates.com/en/interest-rates/libor/libor.aspx>

[58] **ANALIZA: Sunt FMI, Banca Mondială de vină pentru povara datoriei externe a Africii?**



<https://africacheck.org/fact-checks/blog/analysis-are-imf-world-bank-blame-africas-foreign-debt-burden>

[59] **Dobândă îngrozitoare la împrumut la FMI și la Banca Mondială**

<https://www.ukessays.com/essays/economics/horrifying-loan-interest-in-the-imf-and-world-bank-economics-essay.php>

[60] **Războiul din Irak a costat SUA aproape 2 trilioane de dolari**

<https://www.militarytimes.com/opinion/commentary/2020/02/06/the-iraq-war-has-cost-the-us-nearly-2-trillion/>

[61] **Costul real al SUA în Libia? Două miliarde de dolari pe zi.**

<https://www.forbes.com/sites/beltway/2011/03/28/the-real-cost-of-u-s-in-libya-two-billion-dollars-per-day/?sh=7b83dad07b5f>

[62] **Finanțarea unui război străin: Jacob H. Schiff și Japonia, 1904-05**

<https://www.jstor.org/stable/23880523>

[63] **Finanțe de război (Marea Britanie și Irlanda)**

[https://encyclopedia.1914-1918-online.net/article/war\\_finance\\_great\\_britain\\_and\\_ireland](https://encyclopedia.1914-1918-online.net/article/war_finance_great_britain_and_ireland)

[64] **Finanțe și războiul de treizeci de ani**

<https://www.historylearningsite.co.uk/the-thirty-years-war/the-social-and-economic-impact-of-the-thirty-years-war/finance-and-the-thirty-years-război/>

[65] **lista războaielor**

<https://www.britannica.com/topic/list-of-wars-2031197>

[66] **Cei 50 de evrei cei mai bogați din lume: 1-10**

<https://www.jpost.com/jewish-world/jewish-features/the-worlds-50-richest-jews-1-10>

[67] **Cei mai influenți 50 de evrei din lume. Prima listă anuală a celor care modelează viitorul publicată de Jerusalem Post.**

<https://www.jpost.com/jewish-world/jewish-features/worlds-50-most-influential-jews-176071>

[68] **Eroii corporativi evrei de astăzi – Virgin Births All**

<https://www.blumoonofshanghai.com/politics/3909>

[69] **Hyperloop Alpha**

[https://www.tesla.com/sites/default/files/blog\\_images/hyperloop-alpha.pdf](https://www.tesla.com/sites/default/files/blog_images/hyperloop-alpha.pdf)

[70] **Evelyn de Rothschild, descendenta dinastiei bancare, a murit la 91 de ani**

<https://www.nytimes.com/2022/11/08/business/evelyn-de-rothschild-dead.html>

# Despre Autor



Scrierile dlui **Romanoff** au fost traduse în 32 de limbi, iar articolele sale au fost postate pe peste 150 de site-uri de știri și politică în limbi străine din peste 30 de țări, precum și pe peste 100 de platforme în limba engleză. Larry Romanoff este un consultant de management pensionar și om de afaceri. A deținut funcții de conducere în cadrul unor firme internaționale de consultanță și a deținut o afacere internațională de import-export. A fost profesor invitat la Universitatea Fudan din Shanghai, prezentând studii de caz în afaceri internaționale la cursurile EMBA de nivel superior. Domnul Romanoff locuiește în Shanghai și scrie în prezent o serie de zece cărți legate în general de China și Occident. El este unul dintre autorii care contribuie la noua antologie a lui Cynthia McKinney „When China Sneezes”. (Cap. 2 — Confruntarea cu demonii).

Arhiva sa completă poate fi văzută la:

<https://www.bluemoonofshanghai.com> + <https://www.moonofhanghai.com>

Email:

[2186604556@qq.com](mailto:2186604556@qq.com)

# Utilizarea corectă și drepturile de autor



*Acest e-book poate conține material protejat de drepturi de autor, a cărui utilizare nu a fost autorizată în mod specific de către deținătorul drepturilor de autor. Acest conținut este pus la dispoziție în temeiul doctrinei Fair Use și este destinat exclusiv scopurilor educaționale și de informare. Nu există nicio utilizare comercială a acestui conținut.*

*Nicio parte a acestei cărți, acoperită de drepturile de autor aferente, nu poate fi reprodusă sau utilizată sub nicio formă sau prin niciun mijloc - grafic, electronic sau mecanic - fără acordul prealabil al autorului, cu excepția extraselor dintr-o recenzie.*

*Orice solicitare de fotocopiere a oricărei părți a acestei cărți trebuie adresată în scris lui Larry Romanoff -- Email: [2186604556@qq.com](mailto:2186604556@qq.com)*

*Copyright © Larry Romanoff, Blue Moon of Shanghai, Moon of Shanghai, 2025*

# Alte Lucrări ale Acestui Autor



## WHAT WE ARE NOT TOLD

**(Prisoner of War Camps in America + CIA Project MK-ULTRA)**

### CEEĂ CE NU NI SE SPUNE

**(Taberele de prizonieri de război în America + Proiectul CIA  
MK-ULTRA)**

## The Power Behind the Throne

### Puterea din spatele tronului

## America – The World's Bully

### America - Bătăușul lumii

## BIOLOGICAL WARFARE IN ACTION

### RĂZBOIUL BIOLOGIC ÎN ACȚIUNE

## Democracy - The Most Dangerous Religion

### Democrația - cea mai periculoasă religie

NATIONS BUILT ON LIES — VOLUME 1 — How the US Became Rich

NAȚIUNI CONSTRUITE PE MINCIUNI — VOLUMUL 1 — Cum au devenit  
SUA bogate

Essays on America

**Eseuri despre America**

Police State America Volume One

**Poliția Statului America, volumul unu**

Police State America Volume Two

**Poliția Statului America, volumul doi**

PROPAGANDA and THE MEDIA — Updated

**PROPAGANDĂ și MEDIA**

THE WORLD OF BIOLOGICAL WARFARE

LUMEA RĂZBOIULUI BIOLOGIC

NATIONS BUILT ON LIES — VOLUME 2 — Life in a Failed State - Updated

**NAȚIUNI CONSTRUITE PE MINCIUNI — VOLUMUL 2 — Viața într-o  
stare eșuată**

NATIONS BUILT ON LIES — VOLUME 3 — The Branding of America- Updated

**NAȚIUNI CONSTRUITE PE MINCIUNI — VOLUMUL 3 — Brandingul  
Americii**

False Flags and Conspiracy Theories

**Steaguri false și teorii ale conspirației**

FILLING THE VOID

**UMPLAREA VIDULUI**

BERNAYS AND PROPAGANDA

**BERNAYS SI PROPAGANDA**

*Kamila Valieva*

**Kamila Valieva**



**LARRY ROMANOFF FREE E-BOOKS & PDF ARTICLES**

**Copyright © Larry Romanoff, Blue Moon of Shanghai, Moon of Shanghai, 2025**

# **CEL MAI BOGAT OM DIN LUME**



**de**

**Larry Romanoff**

**Traducerea: CD**